Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şipşak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI:138

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

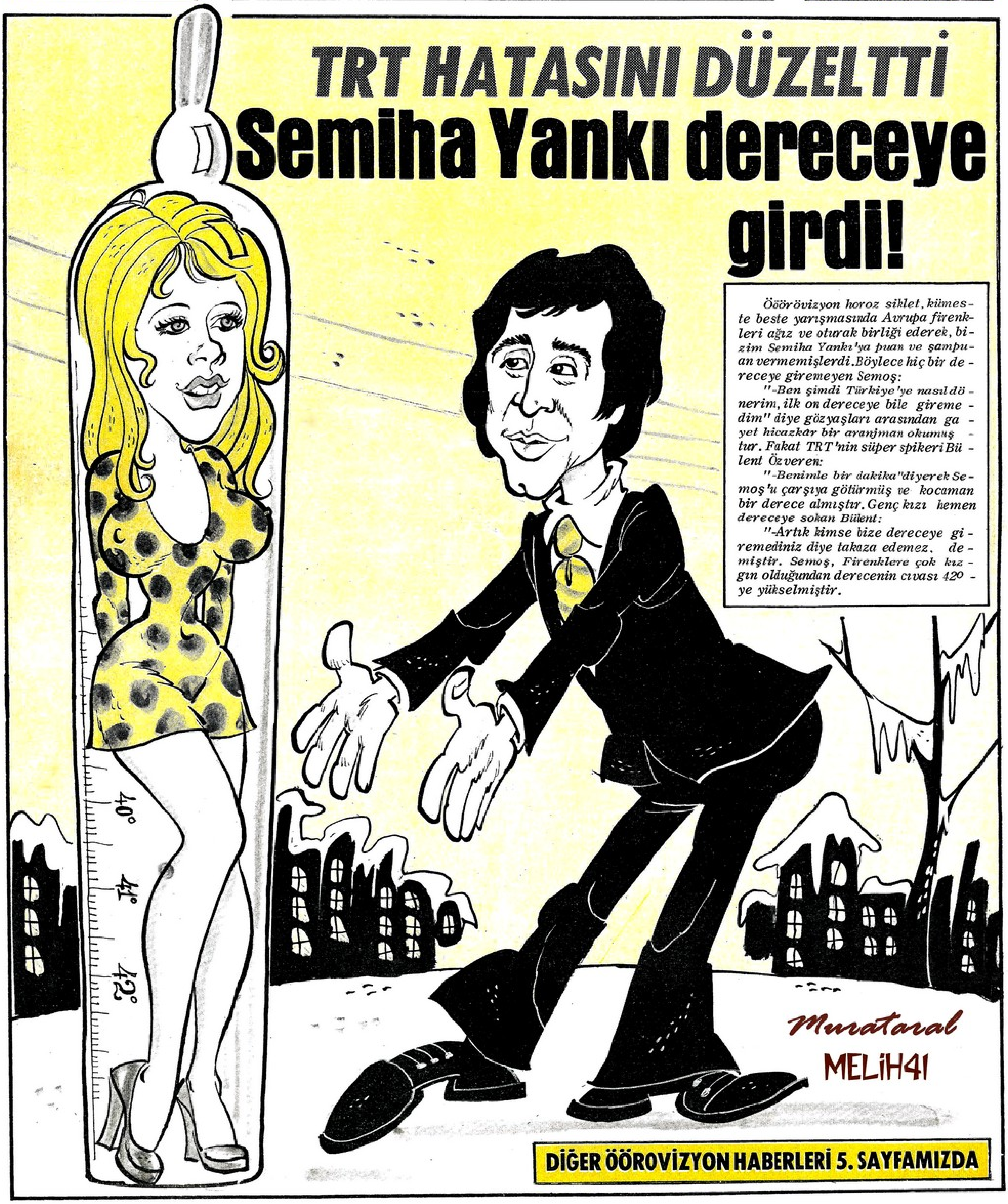

TRT HATASINI DÜZELTTİ

Semiha Yankı dereceye girdi!

Ööörövizyon horoz siklet, kümeste beste yarışmasında Avrupa firenkleri ağız ve oturak birliği ederek, bizim Semiha Yankı'ya puan ve şampuan vermemişlerdi. Böylece hiç bir dereceye giremeyen Semoş:

"-Ben şimdi Türkiye'ye nasıl dönerim, ilk on dereceye bile giremedim" diye gözyaşları arasından gayet hicazkâr bir aranjman okumuştur. Fakat TRT'nin süper spikeri Bülent Özveren:

"-Benimle bir dakika" diyerek Semoş'u çarşıya götürmüş ve kocaman bir derece almıştır. Genç kızı hemen dereceye sokan Bülent:

"-Artık kimse bize dereceye giremediniz diye takaza edemez. demiştir. Semoş, Firenklere çok kızgın olduğundan derecenin cıvası 42°-ye yükselmiştir.

MELİH41

DİĞER ÖÖROVİZYON HABERLERİ 5. SAYFAMIZDA

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Merabayın..

Bu hafta, sohbeti kısa keseceğim. Çünkü aşağıya yine ilân girdi. Sizden birkaç dileğim var.

Gönderdiğiniz her karikatürün arkasına, adınızı ve adresinizi yazın.

İmzanızı karınca duasına ya da adam suratına benzeterek atmayın. Okunmuyor.

Çoook acele cevap istemeyin. Sırada, bekleyen arkadaşlarımız var. Zor durumda kalıyorum.

Allah rızası için mavi mürekkeple, keçe uçlu kalemle ve renkli karikatür çizmeyin. Beyaz kâğıda önce kurşun kalemle çizip, üstünden çini mürekkeple geçin.

İstanbul'da oturan karikatürcüleri pazartesi günleri saat 16'da yayınevinde bekliyorum. Onlara dergide ayrıca cevap yazmayacağım. Böylece İstanbul dışındaki daha çok arkadaşa cevap yeri kalacak.

Geçen hafta kocaman dizgi yanlışlığı olmuş. Yazımdaki "Süleyman Sülü ve cephesi galiba iktidara geliyor. Artık karikatür sıkıntısına paydos" cümlesi, (Karı sıkıntısına paydos) şeklinde basılmış. Çok özür dilerim.

Karikatürünüz bol olsun.

OĞUZ ARAL

HÜSEYİN ERMİŞ (Ankara)

Biraz daha kalın çizmezseniz, basıldığı zaman çizgileriniz kopar. Yayımladığım karikatürünüzdeki komando tipinin 4 resimde de aynı adam olması gerekli. Ama hiç biri ötekine benzemiyor. Yenilerini daha özenle çizin. Konularınız da gazete makalesi gibi kuru olmasın.

İSMAİL DEMİROK (Antalya)

Esprinizi gülünçlü bulduğum için, çizginizibiraz düzeltip, yayınladım karikatürünüzü. Çizgileriniz daha zayıf. Biraz kalori ve vitamine ihtiyaçları var İsmail kardeşim. Çok çok çizin.

MUSTAFA KUZU (Manisa)

Karikatürleriniz çok ustaca çizilmiş. Portleri de çok iyi benzetmişsiniz. Konularınızı yalnız partilerin kısır politik davranışları içinde aramayın. Daha geniş sosyal konuları da çizin.

İSMAİL GÜLEN (Ankara)

Sade fakat sağlam çizginizi beğendim. Fakat esprileriniz az görülmüş ve daha etkili olmalı. Çok düşünün çok çizin, başaracaksınız.

FARUK ESKİOĞLU (Akşehir), İLKER GÖKALP (İst.), ADNAN LOKMACI (Erzurum), ERGUN ATAMAN (Ank) MEHMET EZGİN (Gebze), SEDAT YILMAZSOY (Ank.), MUSTAFA KORKMAZ, GÖKHAN AVCIOĞLU (Sivas), KAMİL MUSTAFA MERAL, ATİLLA GÖZEN (Ank), ZAFER SAKINCI (Ank), ALİ ATEŞ (Trabzon), MEHMET ŞİMŞEK, NİHAT ALMAÇ (Bursa) ERTAN PARLAK (Fatih), kardeşlerime toptan cevabımdır:

Hepiniz dünyaya gelirken yanınızda bol gırgır getirmişsiniz. Yani doğuştan mizaha kabiliyetiniz var. Karikatürlerinizin çoğuna bakarken gülmekten kendimi alamadım. Amaaaa ... Sizin kabiliyetli olmanız ve benim gülmem yetmiyor. Bakalım okuyucu da gülecek mi? Bence gülemeyecek. Çünkü esprilerinizi anlayamayacak. Niye mi? Anlatamamışsınız da ondan. Karikatürde anlatım çizgiyle olur. Çizgi zayıf ve yetersiz olunca espri de hallaç öksürüğü gibi güme gider. Şimdi sizden dileğim aklınıza ilk gelen espriyi sabırsızca çizip yayınlanmak üzere bana göndermeyin. Esprileri uzun uzun düşünün. En gülünç halini araştırarak ve çok çalışarak çizin. Sonra yayımlanan karikatürlerle karşılaştırın. Ama bu karşılaştırmada tarafsız olun. (Çünkü kuzguna yavrusu şahin görünürmüş) Gerçekten iyi olduğuna inanınca bana gönderin.. Hasretle bekliyorum.

Ayçe Tüzün

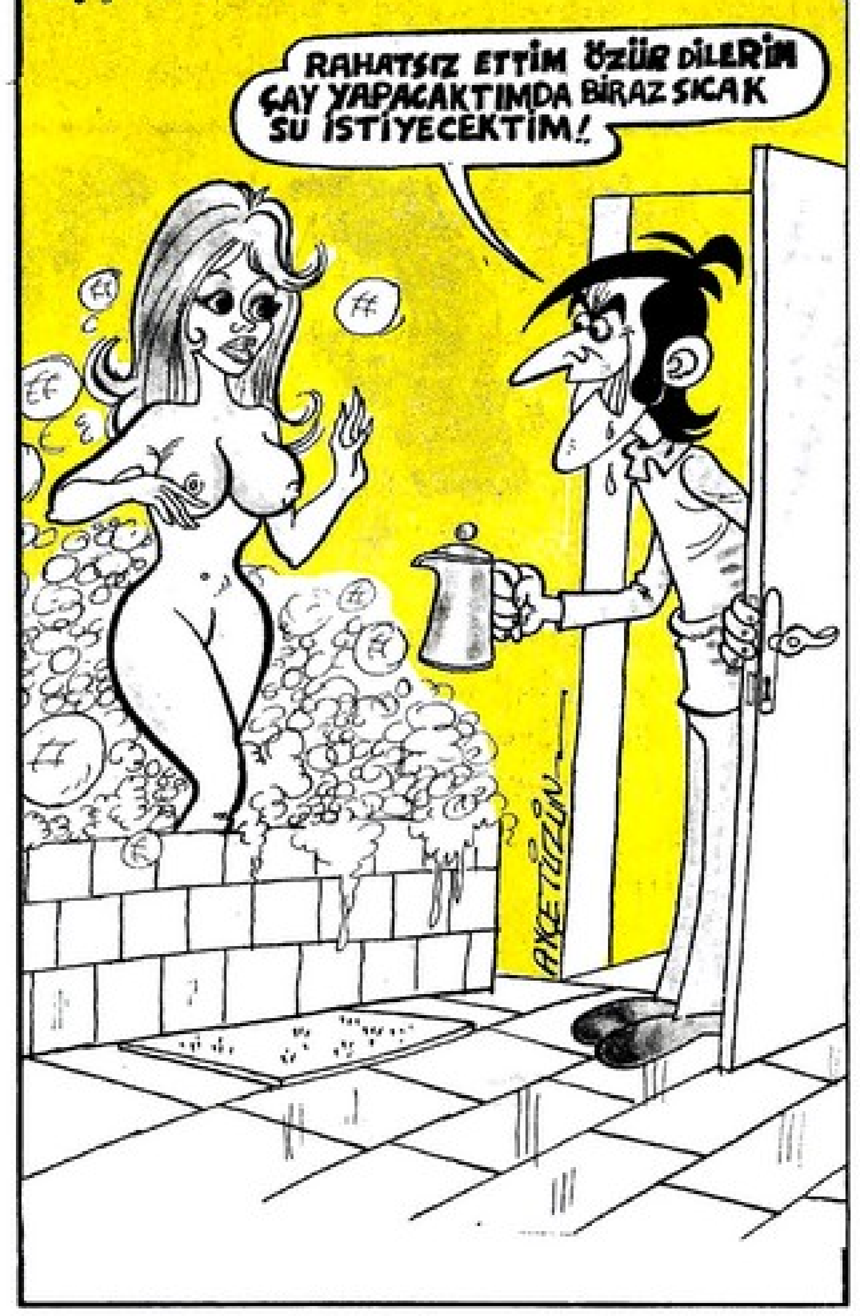

İsmail Demirok

-Gravat mecburi dediniz, taktık işte.

Hüseyin Ermiş

-İmdaat, Beni galiba arılar sokuyor.

İsmail Gülen

Yazısız.

Mustafa Kuzu

Türkeş- Benim kafamda Bozkurt var!
Demirel- O da bişey mi... Benimkinde elma kurdu var!

spor, kadın, av, sanat ve otomobil dergisi

adam

1 nisan'da çıkıyor

YIL: 3
SAYI: 138
30 MART 1975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası - Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu - İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

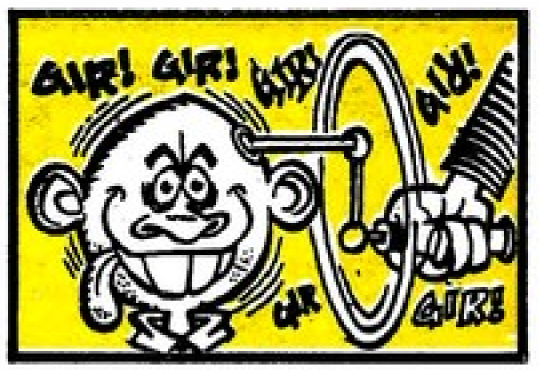

GÜNAYDIN

Denizin dibi durmadan deliniyor

Mini denizaltı ile kontrol ediliyor

Marmara Denizi'nde petrol bulma umudu kuvvetlendi!

Alınan ilk örneklerde petrol izlerine rastlandı!

Denizin ortasında petrol sondaj kulesi...

BEKİR DE MARMARA'DA PETROL ARIYOR!..

Hollanda bandralı Glomar North Sea adlı geminin Marmara'da petrol aradığını öğrenen Bekir de üç arkadaşıyla birlikte petrol aramaya başlamıştır.

"Yabancılar petrol arar da biz arayamaz mıyız"diyen Bekir ve arkadaşları bir haftadır tamamen kendi olanaklarıyla Marmara'da petrol araştırmalarını sürdürmektedirler.

Dün akşam üzeri araştırmalara bir müddet ara veren Bekir, yaptığı açıklamada "Marmara'da henüz petrol rastlamadıklarını, fakat ümitli olduklarını söylemiştir. Konuşmasına peltek bir dille devam eden Bekir "Şimdiye kadar 65 şişe Marmara şarabı devirdik. Ama daha sonuç alamadık. Olmazsa petrol aramalarına Papazkarası'nda devam edeceğiz"demiştir.

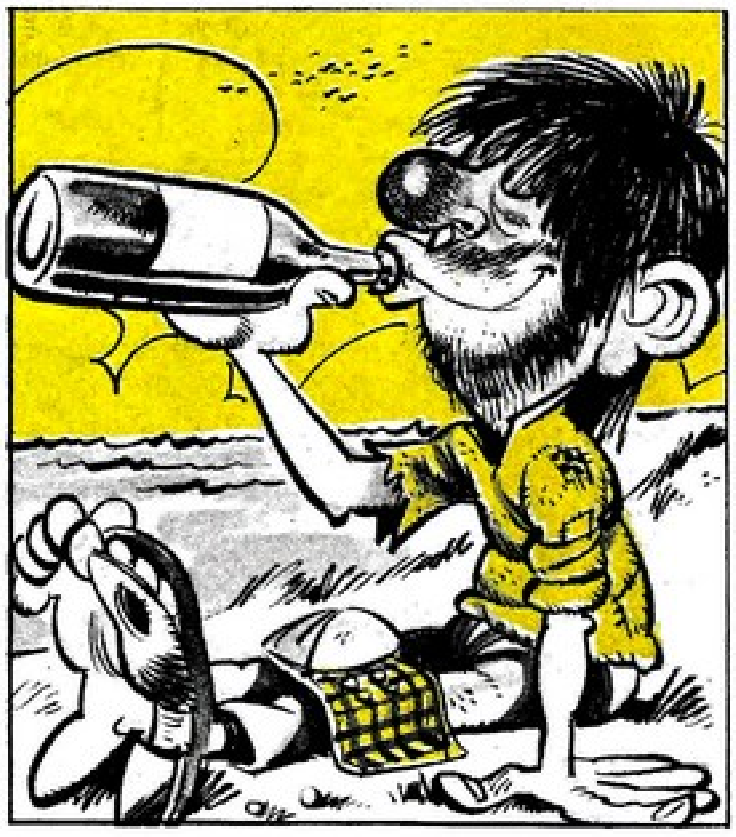

Resimde Bekir'i Marmara'da petrol ararken görüyorsunuz ..

Bu haftaki FALINIZ

USTURA BURCU (21 Mart - 20 Mayıs)

Aile içindeki tatsızlığı her gece, yerlere yarım kilo toz şeker serperek gidermeye çalışmayın. Bu, odayı karıncaların istilâ etmesinden başka bir işe yaramaz. Burcunuz usturadan medet ummayın. O şimdi suratı yarım dönüm olan bir herifi perdahlamakla meşgul.

KIBRIT BURCU (21 Mayıs - 20 Eylül)

Bugün karınız, eski elbise zannıyle, Bemyen'den geçenlerde 2100 liraya aldığınız bej rengi elbiselerinizi 3 adet yemek tabağına karşılık eskiciye verecek. Falı okur okumaz daireden fırlayın. Şu sıralarda eskicinin Samatya taraflarında olması lâzım. Olmayabilir de..

LAHANA BURCU (21 Eylül - 20 Kasım)

Çoban salatasına fazla düşkünsünüz. Ama her rastladığınız çobanın azık torbasını karıştırıp salatasını yürütmeye kalkışmanız hiç doğru değil. Karşı cinsten, şişman kimselerle düşüp kalkmanız yüzünden evde sağlam somya kalmamış. Şinasi, bir mesele hakkında sizinle görüşmek istiyor. Unutma.

KAZ BURCU (21 Kasım - 20 Ocak)

Ailevi meselelerde etliye, sütlüye fazla karışmayın. Daha fazla sebze ve hamur işi üzerine çalışın. Çok romantiksiniz. Her gün vapur güvertesinde martılara şiirler okumanız, yolcuları çok duygulandırıyor. Ama siz gene de fazla kenarlarda dolaşmayın. Denize itmeye kalkışan çıkabilir.

TEZEK BURCU (21 Ocak - 20 Mart)

Sırlarınızı herkese açmayın. Size sokulan insanları iyice tartmadan samimi olmayın. Meselâ 65 kilonun altında olan kimselerle arkadaşlık yapmamanız lâzım. Bir bakarsınız sizi ortada bırakıverirler. Oysa siz ortayı bitirdikten sonra, liseye devam edeceğinize dair babanıza söz vermiştiniz.

Utanmaz Adam
FUTBOLCU

Madrit sokaklarında aç biilaç dolaşan Şere'le Komà, Beleşino adlı birinin geleceğini öğrenince soluğu havaalanında alırlar. Bir polis arabası araklıyan Bizimkiler, Beleşino adlı meşhur futbolcuyu alıp bir kulubeye getirirler. Şeref kulübede Beleşino'ya gangsterler tarafından, öldürüleceğini söyler. Öldürülmekten korkan Beleşino gizlice İspanya'dan kaçar. Beleşino kılığına giren Şeref, Los Perişanos takımına transfer olur ve maça hazırlanır.

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

GARDIROBUN CAMI

Okul tatilinden eve dönüyordum.. Köyün kamyonuna bindiğimde Kör Mahmut'la karşılaştım. Oğlunu evlendiriyormuş. Bir gardırobu götürüyor. Yolda bir Kürdü ve onun koçunu bindirdi. Kör Mahmut'un içine kurt düştü. Eline arabanın takozunu aldı. Koç belki gardırobun camını kırabilirdi. Koç kendisini aynada görmüş olacak ki birden ileri fırladı. Kör Mahmut koça vurayım derken ileri fırlayarak gardırobun camına indirdi. Yanlışlıkla kırdığı cama bakarak takozu kendi kafasına indirdi.

NİZİP LİSESİNDEN
MEHMET KANDEMİR

YANLIŞLIKLA

Dersimiz Sanat Bilgisiydi, Hocamız Magurüs Rüstem çok sinirliydi.. O gün de sınıfa girer girmez karakaplıyı çıkardı, bir göz attı. Daha sonra sınıfa bir göz attı. Arka sıralarda Tommiks okuyan Takoz Kamil'i gördü. "224 Kâmil gelsin." dedi. Kâmil istemeyerek ilerledi. Magürüs sordu.

-Oğlum ipeğin pişirilmesini anlat, dedi. Kâmil hemen anlatmaya başladı.

-Efendim ipeğin pişirilmesi aynen kuru fasulyenin pişirilmesine benzer, dedi.

İlk önce suyunu koyar, sonra ipeğini koyar, tuzunu biberini gerektiği kadar atarız. Ve kaynatırız, dedi. Magürüs ve sınıf gülmekten kendimizi tutamadık. Takoz Kâmil'e dönerek "Evladım, herhalde sen akşamleyin sanat bilgisi kitabı diye annenin yemek kitabını okumuşsun." dedi..

TEPEBAŞI TERZİLİK OKULUNDAN
İRFAN MANTARCI

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

İZMİR ANADOLU LİSESİNİN TÜRKÇE ÖĞRETMENİ
KİRPİ ÖMER

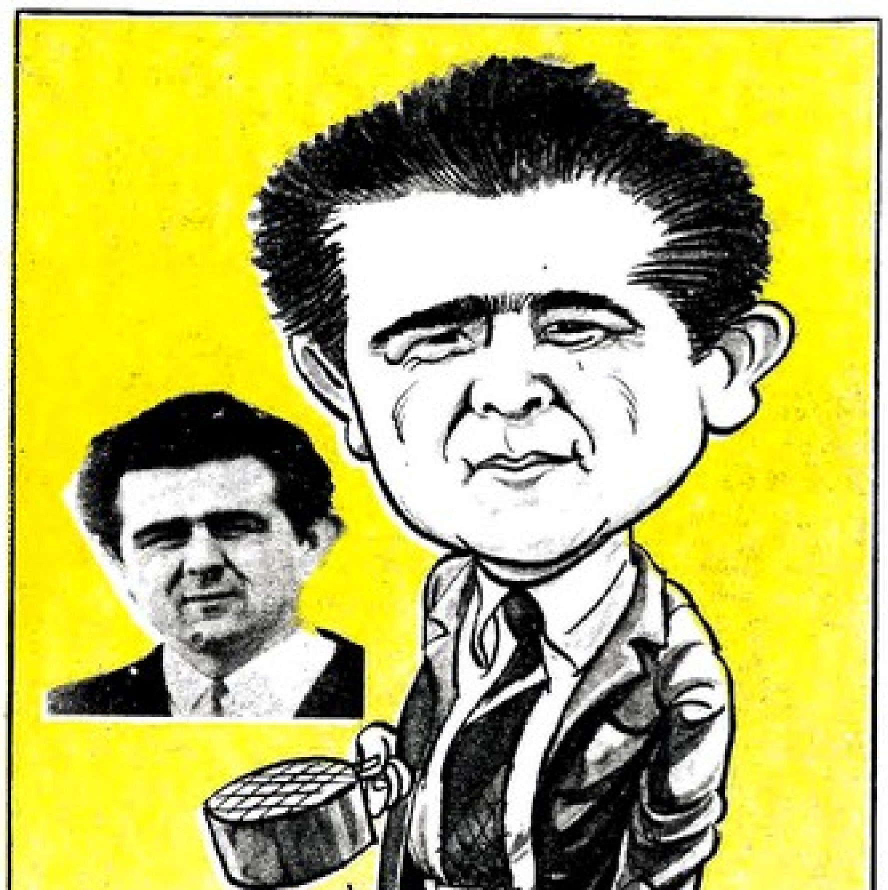

Ey gariban öğrenci milleti! Ne kadar mutlusunuz. Çünkü bu hoca bizi yaktıktan sonra nihayet emekli olmaya karar vermiştir.

Boy : Mühim deel...

Sevdikleri: Enginar, hıyar.

Sevmedikleri : 10 numara vermek.

Son gittiği film: Şehvetten kuduranlar.

Son okuduğu kitap : TEKSAS "Yoril'in intikamı",

En çok kullandığı söz: "Hocam" Hadi oğlum sen camiye git der.

Beğendiği müzisyen : Kemani Yorgi Efendi.

Takıldığı yer: Ayı Kamil'in kıraathanesi.

Sevdiği otomobil markası: Sütçü beygirine koşulan at arabası.

Sevdiği şarkı: Elveda meyhaneci artık kalamıyorum. Emekli olucam burada duramıyorum.

RED-KİT

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

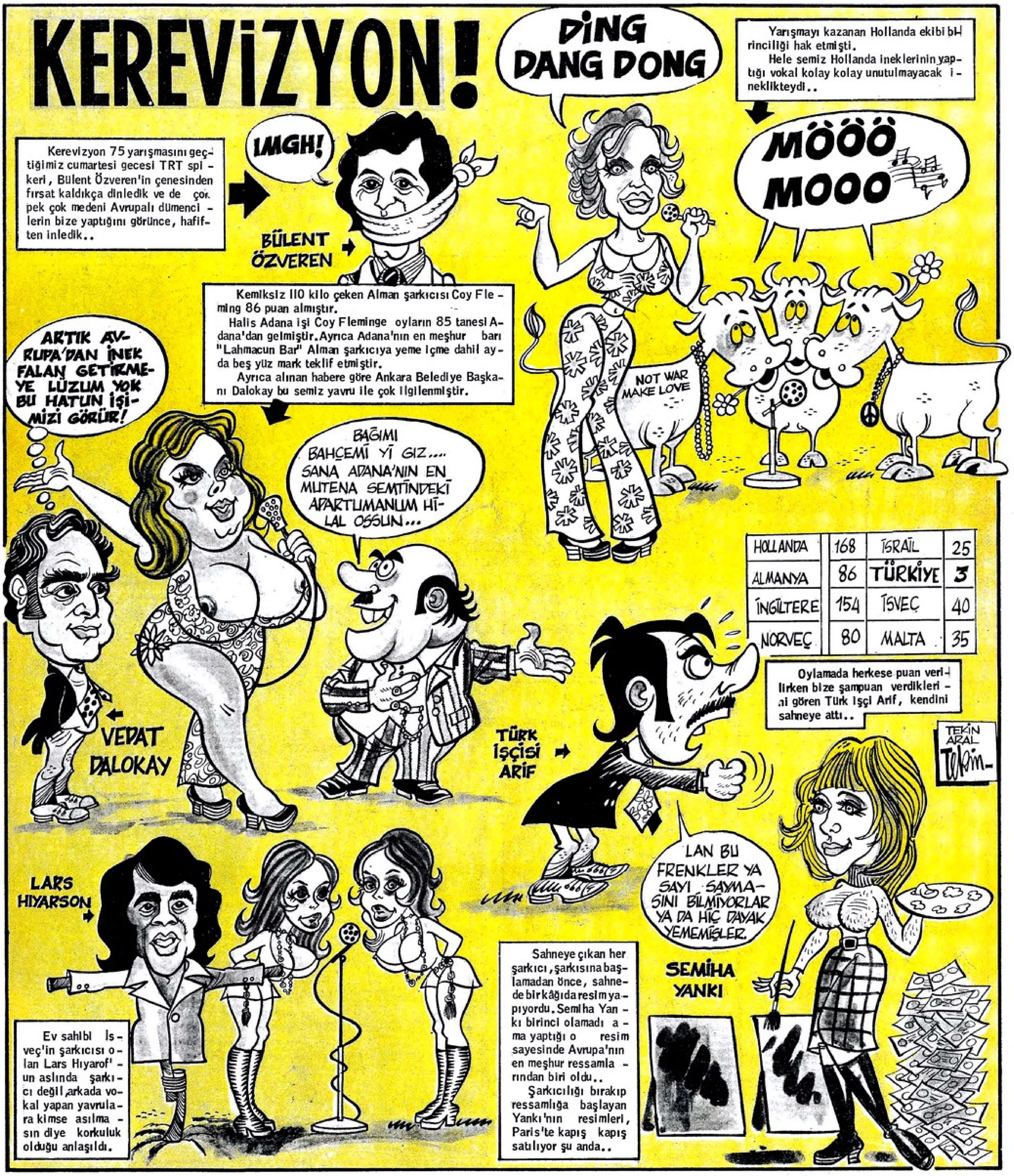

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

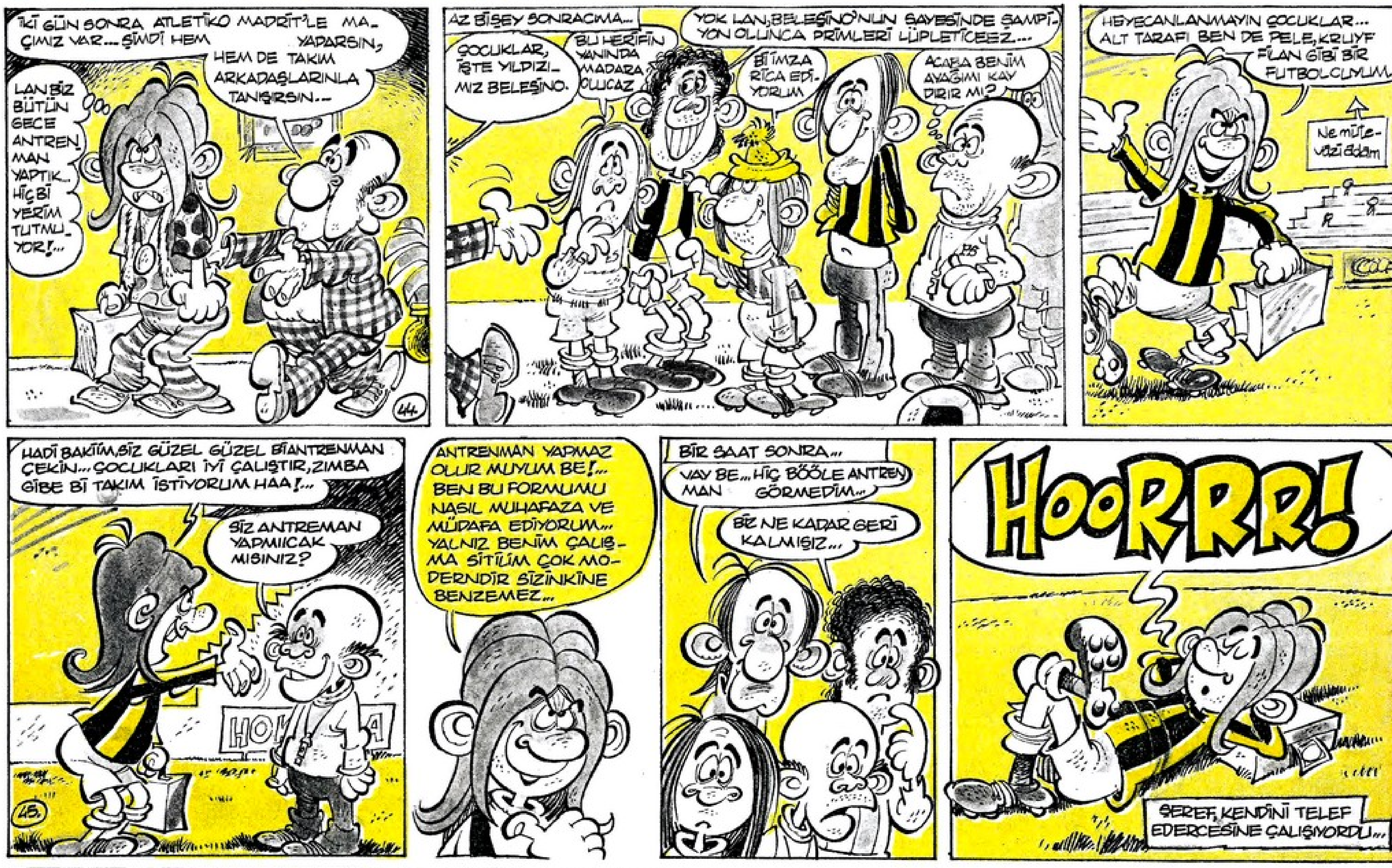

VELİ TOPLANTISI

Lise sondayız günlerden pazar o hafta imtihan olduğu için arkadaşlarla beraber ders çalışacağız. Sınıfımızda bir de cilveli ismini verdiğimiz ufak boylu bir arkadaş da o gün ortaokuldaki kardeşinin durumunu sormak için veliler toplantısına gideceğini söyledi. Aradan bir saat falan geçti kapı dövüldü cilveli ağlayarak içeriye girdi. Biz de ne oldu diye merak ettik. Niçin ağlıyorsun diye sorduk.

Ya dedi kardeşimin durumunu sorarken okuldaki öğretmen: -"Oğlum bu veli toplantısı mı, talebe toplantısı mı, git ya abin gelsin ya da baban gelsin durumunu sorsun, sen kendi durumunu öğrenemezsin dedi ve beni dövdü.

ELAZIĞ ATATÜRK LİSESİNDEN
MURO BABA

Sınıfın en Gırgırcıları

KIRŞEHİR LİSESİNDEN
SÜLO

Okula geldiği günler gelmediği günlerden azdır. Genellikle cumartesi ve pazar günleri okula geldiğini fakat kimseyi bulamadığını iddia eder.

Soyadı Mısır olup boyu mısır koçanından biraz daha uzundur. Soyadını söyleyeni ısırır. Bunu, "Mısır" ile "Isır" arasındaki uyak nedeniyle yaptığını söyler.

Bir çoğrafya sözlüsünde hoca, "Yayla" nedir diye sorduğunda.

– Yayla çorbası diye cevap verdi.

OSMAN DOĞANÇAY

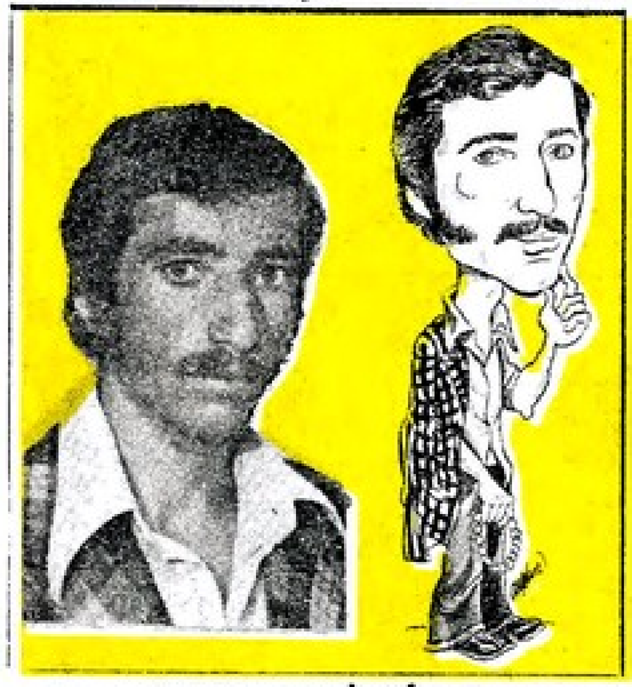

SARIKAMIŞ LİSESİNDEN
MUSTAFA YILMAZ

Derslerde hep birincidir. Şimdiye kadar henüz 2 numara alamadı .. Aldığı hep 1. Bu yüzden " Birinciyim" diye haykırıyor..

Konuları çok inekler ama aklında tutamaz."

Çok da dayıdır. Geçenlerde yandaki sınıftan bir çocuk, "Aranızda erkek var mı lan" diye bize çıkıştı . Bizim Mustafa fırladı yerinden. Ve olanca hızıyla koşmaya başladı "Ben erkeğim" dedi ve devam etti. " Sen erkeksen beni yakalasana.."

007 JAMES BOND

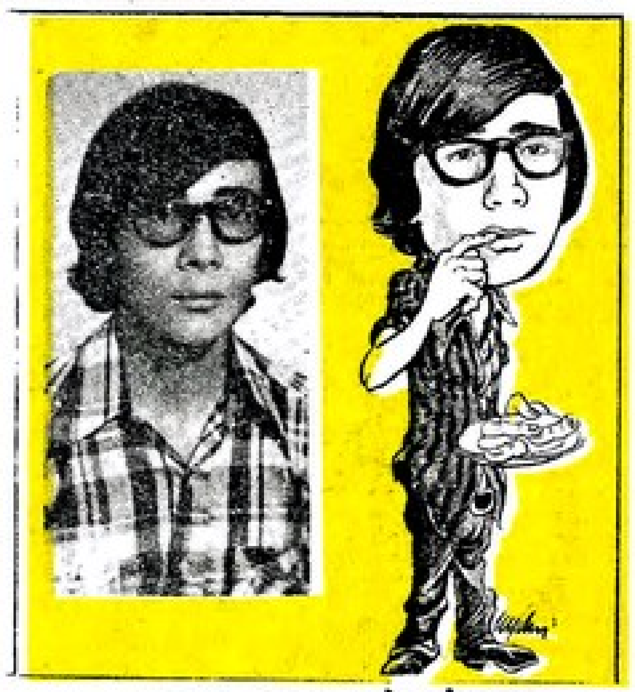

ADANA BORSA LİSESİNDEN
ALPER ÖZBOZDOĞANLI

O gün yabancı dil dersindeydik .. Bizim Alper yerli yersiz hayallere dalar ve kopup gider. O gün de öyle derine dalmıştı. Bizim hoca İngilizce'de olumsuz cümle kurulması konusunu işliyordu. Alperi böyle uyur durumda görünce biraz bozuldu. Yanına yaklaştı. Ayağa kaldırdı.

–Uyuklama, dedi.. Herhangi bir İngilizce cümleyi olumsuz yapabilir misin ?

Bizimki kafasını kaşıdı.

–Valla bilmem, hiç denemedim.

MUSTAFA KÖMÜR

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

ÖLÜ OLMASI GEREKEN İSMAİL HALA DİRİ OLDUĞUNU İDDİA EDİYOR

Polisin yoğun çalışmalarından sonra katilleri yakalanan 14 yaşındaki İsmail'in diri olarak ortaya çıkması, bazı emniyet mensuplarını çok fena sinirlendirmiştir.

Günlerce katilleri konuşturmak için en modern metodlarla çalışan ve emekleri boşa giden polislerimiz, küçük İsmail'in dirilmesini esefle karşılamışlardı.

Bu konu hakkında yorgun argın konuşan bir polis "Valla katillerin suçlarını itiraf ettirebilmek için anamız ağladı. Üç arkadaşımızın omuzu, birinin de ayak bileği çıktı. Biz bu kadar uğraştıktan ve katilleri de konuşturduktan sonra ölü olması gereken İsmail'in ortaya çıkıp "Ben ölmedim" demesi düpedüz ukalalıktır. Çocuk aklı işte"O, ölü olup olmadığını bizden iyi mi bilecek"demiştir.

Sızan haberlere göre şu sıralarda polisler "İsmail'i "Sen ölüsün ulan, diri olduğunu savunup durma" şeklinde ikna etmeye çalışmaktadırlar. İsmail, şayet ölü olduğunu kabul ederse, cenaze masrafları sevabına 2. şube tarafından karşılanacaktır.

BİR ÖLÜ ARANIYOR

Çok taze ve kepaze üç katil yakaladık. Bülbül gibi konuştur-duk. Fakat şimdi bir tek eksiğimiz var. Ortada ölü yok. Bize acele bir ölü bulun. Yoksa hırsımızdan öleceğiz.

BEKÇİ HURŞİT

HASBİ TEMBELER

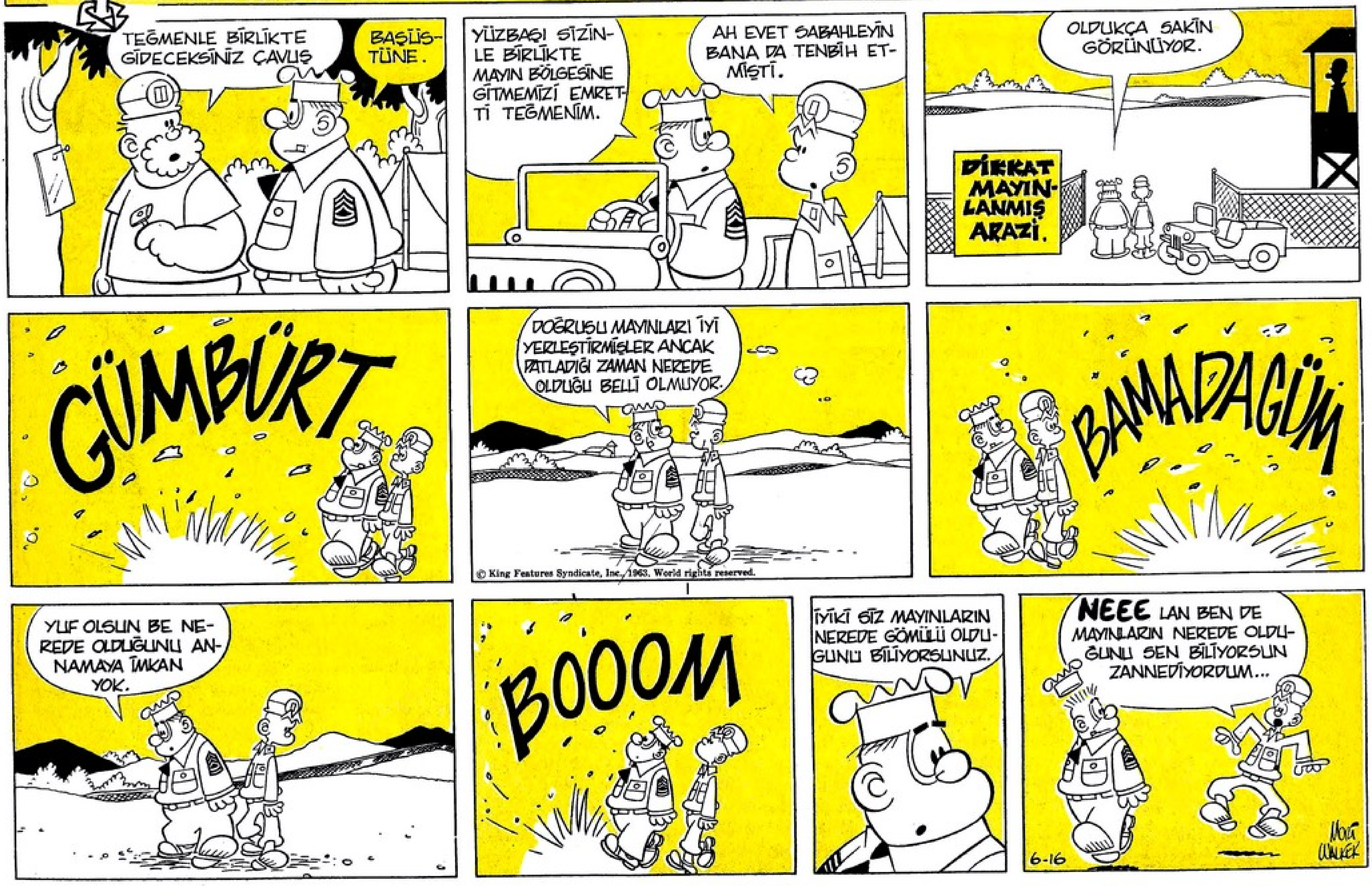

© King Features Syndicate, Inc., 1963. World rights reserved.

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

SİMETRİ

Aydınlıkevler lisesinde birbirine en tutkun, en gırgır Dersimiz geometri olup, hocamız Direkçi Şevket simetriyi anlatıyordu. Simetriyi tanımladıktan sonra sıra örneklere gelmişti. Birkaç örnekten sonra:

–Meselâ bir koniyi ikiye böldüğümüzde yüzeysel olarak birbirinin simetrisi, hacimce ise simetrisi değildir. Bunu nasıl ispatlarız? diye sordu.

Arkalarından faili meçhul bir ses:

–Hocam dedi. Bunu ancak bizim Şen Kasap ispatlar;

AYDINLIKEVLER LİSESİNDEN
SİMETRİK

ALETİN İNCELENMESİ

Bundan iki yıl önceydi. Kliniklere yeni başlamıştık. Bir gün hocamız, bizlere stetoskop'un nasıl kullanılacağını anlatıyordu. Konuyu bitirdikten sonra, çok gırgır bir arkadaş olan "Baba Tahsin"e "Sen nasıl kullanılacağını arkadaşlarına göster." dedi. O da, Filozof Salim'in kalbini dinlemeye başladı. Yalnız heyecandan olacak, aletin kulaklık kısmını kulaklarına takmamıştı ve bunun farkında değildi. Ve durmadan palavra atıyordu. Biz, kıskıs gülüyorduk.

Hocamız, "Nasıl oğlum, neler duyuyorsun." diye sorduğunda Tahsin hiç bozmadan "Kalbin atışlarını duyuyorum hocam." deyince, hoca da gülmeye başladı ve "Evladım, boş ver dinlemeyi" dedi. Çünkü o kalp " Hiç bir zaman senin attığın gibi atamaz.."

EGE TIP'TAN SÜSLER

TERBİYENİN BÖYLESİ

Astronot Necati'nin dersi olan Astronomi'den yazılı olurken birden bire kapı küt diye açıldı. Yandaki sınıfın mümessili Tuzluk İbrahim içeri daldı, Daha hocanın birşey demesine fısat bırakmadan tahtadan silgiyi aldı, Hocamız istedi ama"Şimdigeri getiririm"diyerek geldiği gibi çıktı. Tuzluğun bu hiçte nazikçe olmayan pervasızca davranışına Astronot okkalı bir küfürle mukabelede bulunabildi. Bu olaya kızmış olacak ki bize nutuk çekmeye başladı.

–Çocuklar daima, herkese karşı saygılı olmalısınız, bu gibi olaylar da küçüğünüzden bile müsaade almanız gerekir, Bakın! Şu ite bakın! Biz nelerden bahsediyoruz, o ne yapıyor? (Busözleri hocanın nutkundan faydalanıp hemen kopyalara yumulan Çene Adnan'a söylüyordu). Haaa ne diyorduk, çocuklar evet, daima insanlığınızı kaybetmeyin, bir bakıma demінki olaya üzülmüyorum. Çünkü bu gibi durumlar okumuş, kültürlü, medeni bir insanın yapacağı hareket değildir. Hiç bir tahsil terbiye görmüş insanın kapıyı vurmadan içeri daldığını, müsaadesizbirşey aldığını gördünüzmü? Göreceksiniz, tabii-Çünkü aklı başında bir insan, iki eli kanda bile olsa insanlığını unutmaz.

Derken kapı yine vurulmadan sertçe bir şekilde açıldı.

Yine içeri Tuzluk girdi silgiyi "Pat!" diye tahtaya attı. Tam çıkıyordu ki Astronot "Hey terbiyesiz herif. Gel-sene sen bakiim buraya" dedi. Senin baban terbiye vermedi mi lan sana.. öyle babaya sen..."

Tuzluk şaşırmıştı. Hık! Mık! dedi Astronot cebinden gözlüğünü çıkardı. "Seni terbiyesiz herif seni..." dedi. "Dur da bi tanıyayım. O zaman görüşürüz..." Gözlüğünü taktı ve Tuzluk'u görmesiyle bayıldı. Şaşkınlığımız had safhaya varmıştı. Kafamızdaki soru işaretini Tuzluk'un şu haykırışı giderdi.

–BA BAAAA!

CANER SAYAN

Haftanın en gırgır okulu

ANKARA M. KEMAL LİSESİ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

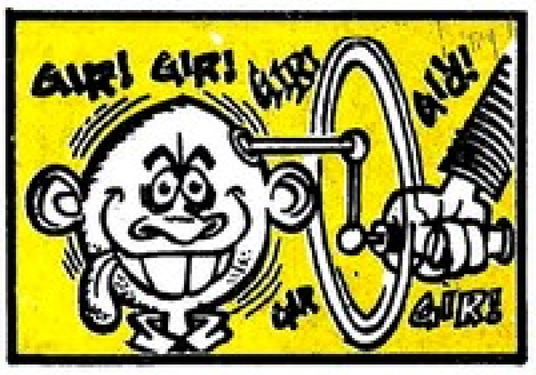

GENÇLERLE
BAŞBAŞA,
ELELE
GÖĞÜS GÖĞÜSE,
YUMRUK YUMRUĞA

HAFTANIN GÖZDE PLAKLARINI SİZİN İÇİN DİNLEDİK...

KAHVECİ ÇIRAĞI:Cem Karınca

Cem Karınca'nın doldurduğu bu plak son günlerin en telveli bestele - ri arasına girdi. Şarkı adeta insanın kulağını okşayıp tahrik ediyor. Kah - veci çırağının ses hakimiyeti de iyi. Meselâ, bir uçtan öbür uca"Altı çay yap. Zarif olsun"diye bağırdığı zaman kahvede ne kadar gürültü olursa ol - sun sesini rahatlıkla ocakçıya duyu - rabiliyor. Şarkıyı dinledikten sonra fincan kenarına para veya marka koy-madan sıvışmaya çalışan müşteri - lere, kahveci çırağının elindeki askıyla kafalarına vura vura solo yapması da çok nefis.

* * *

BORÇVER:Lülüfer

İlk bakışta ay sonlarına doğru bes telenmiş bir eser havasını uyandırı - yor. Ama Lülüfer, nefis bir kalıp i - çinde ve yanına koyduğu 2 kadeh na - ne likörü ile birlikte bu parçayı din - leyicilere sunmayı çok iyi başarmış. Şarkının girişi biraz sönükse de ne - fesli sazların kuvvetli üflemesiyle kı - sa zamanda alev alabiliyor. Genel - likle akıcı bir parça olduğu için pla - ğın iki yüzünde de yağmur olukla - rı var. Bu nedenle çatıda hiç su bi - rikmiyor.

* * *

ÇOKOMİLK SEVGİLİM:Zafer-Banu-Hülya

Ürker Bisküvi Fabrikasında ha - zırlanan bu parça için tatlı ve lezzet - li bir eser denilebilir. Tek eksiği ü - zerindeki kremanın az oluşu. Sanatçı - ların gırtlakları çok iyi. Hiç gıcık, mı - çık yok. Çokomilk şu anda rakipsiz gi - bi. Ama Nutella'nın da önümüzde - ki haftalarda liste başına doğru yük - selme ihtimali yok değil hani. Şar - kı bütünüyle gene de kulağa hoş geli - yor. Fakat insan kulağı yerine şarkıyı başka tarafı ile dinlerde daha iyi a - dapte olabiliyor. Jelatin ambalajlar içinde satılan "Çokomilk"adlı parça - yı bakkal ve tatlıcılardan alabilmek mümkün.

* * *

SESSİZ GEMİ: Zümeyra

Sessiz Gemi gerçekten çok ilginç. Koskoca gemide Zümeyra'dan başka ağzını açan yok. Geminin kaptanı çok sert ve aksi bir herif. Fazla konu - şan yolcuyu denize atabiliyor. Bu yüz - den yolculardan çıt çıkmıyor.. Sessiz Gemi'nin Kent sigarası kaçakçılığı yap tığına dair salih muhafaza teşkilatı - na ihbar geldi. Ama plağın sonları - na doğru bu konuda hiçbir açıklama - ya rastlanmıyor. Zümeyra'yı Sessiz Gemi'de dinlerken ambardan büyük, büyük paketlerin motorlara sessizce yüklendiği plağın bazı yerlerinde a - zıcık duyuluyor. Deniz tayfasına yolu düşünlere tavsiye edilecek bir plak.

Fener nasıl şampiyon oldu?

SEÇME SAÇMALAR

Artık bizi kimse adam yerine koy muyor. MADAM
Biraz acı konuşacağım ama. HARDAL
Hergün hayranlarımdan o kadar çok mektup alıyorum ki. P.T.T.
Biliyorum. O zaten beni hiç çe - kemez. DİŞ.
Yakında seninle kozlarımızı pay-laşacağız. İSKAMBİL KAĞIDI
Yahu bırakın böyle dalgaları be. RADYO.

PARDESÜ ALIRKEN

Önce kalite, sonra marka ve de modaya uygun olup olmadığı aranır, ama bunların hepsinden önemlisi:

PARDESÜ ALIRKEN

Herkesin kendi pardesüsünü askıdan almasıdır

Arkadaşlar, çok rica ede - rim. Kendinizinki yerine askı - dan benim pardösüyü alıp tüy - müşsünüz. On beş gün içinde i - kinci pardösüyü de kaynattınız Yapmayın ulan..

IHLAMUR KIRATHANESİ
MÜŞTERİLERİNDEN
HİDAYET BOĞUNTU

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

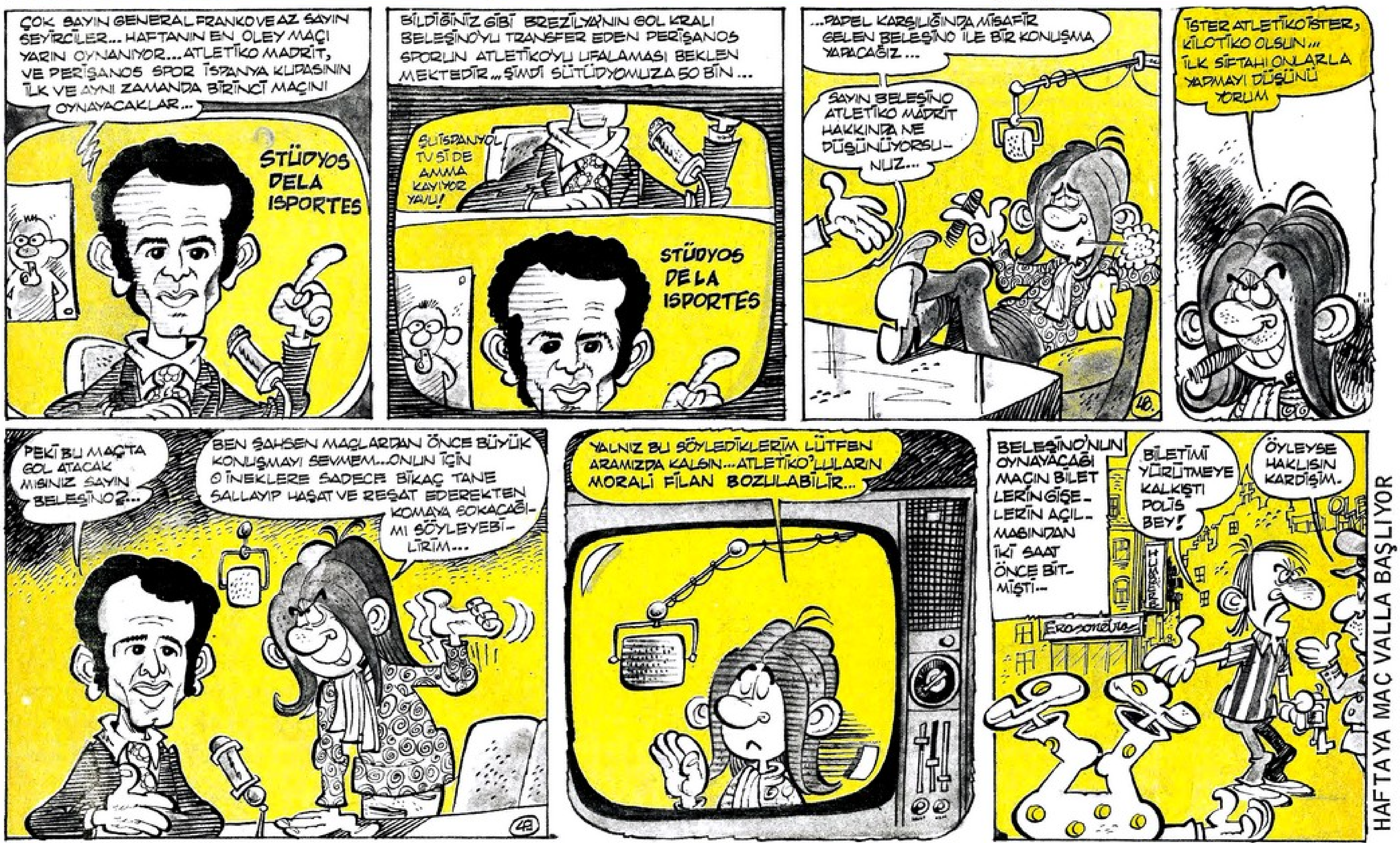

EN UZUN EN KISA

Tatilden yeni dönmüştük, hocalarımız hep konuşma yapıyorlardı. O saat tarihçimizin dersi idi. Sınıfa girdi yoklamayı yaptıktan sonra kendini tanıttı, biz de kendimizi tanıttık.

Bir arkadaşımızı kaldırarak dedi ki:

-Söyle bakalım oğlum. En uzun gününle en kısa günün hangisi?

-En kısa günüm tatilin son günü, en uzun günümse, okulun son günü hocam,

BARTIN LİSESİNDEN
HASAN TOSYALI

ANLAYANLAR

Efendim ben bundan üç yıl önce, ortaokul II. sınıftaydım. Ve de iki dersten inekliyordum. Bunlardan biri Türkçe diğeri İngilizce idi. Sizler (Sınıf geçenler için) o güzelim sıcak havalarda gezer tozar iken ben derslerime çalışıyor ve kursa gidiyordum. Kursta gösterdiğim başarıdan dolayı hoca beni, ben hocayı çok sevmiştim. Neyse bunları bırakalım imtihan günü geldi, çattı. Sonuçları öğrenmeye gitmiştim. Muavin odasına girdim tam çıkıyordum, hoca içeriye damladı.

-Vay Selâhattin. Ne yaptın?

-Şey... hocam Türkçeden 3 alabilen bana, İngilizceden 5 vermişler.

Dediğim zaman diğer öğretmenler de başladılar gülmeye :

PERTEVNİYAL LİSESİ'NDEN
HABEŞ

GIRGIR'lı dırdırlar

Geçen hafta gelen gırgırların çokluğundan bahsetmiştik. Hepsi o kadar güzel o kadar komikti ki aralarından, en iyilerini ayırmak çok güç olmuştu. Bu hafta aynı şeyler tekrar ediliyor. O kadar güzel gırgırlar, espriler geliyor ki bunları iyi, daha iyi, mükemmel diye ayırmak çok zor oluyor. Aşağıda adlarını sayacağımız gırgırların gırgırları diğerlerine göre biraz şanssızdı. Ama bu gırgırcılar yeni yazıları ile muhakkak çuvalla paraya sahip olabilecektir. Yeni gırgırları sabırsızlıkla bekliyoruz.

Zafer Yılmaz, Çoban Korsan-Nurettin Kaçmaz-Mehmet Örge-Mehmet Ulaşlı-Komando Kazımlenk-Kadir CilFatih Erkmen-Fazıl Koskin-Kral İlham, Ulvi Ulular-Tahir Tekoğlu-Nihat Hatipoğlu-Abdullah Kadri Öngel-Koçburun Şekmi-İlhan Esener-Vedat Koç - Ahmet Seyfi Kaymak, Hüseyin Bıçkıoğlu-Şevket Postacı- Nadir Yılmaz - Kani Biber-Baki Çelebi-Mehmet Kireçtepe-Mithat Öz-Adem Ağdaş-Erol Yaşar-Aşık Dertli-Ayşe Özer-Mehmet Benetet-Gedik Dış-Ali Zambab - Yaşar Özalp-Melih Üreten- Mehmet Aydın İnan Şeker-Yusuf Yentürk-Nazım Keser-Yırtık Niyazi-Muzaffer Atmacagil-Sezgin Yolsal-Abdülmuttalip Bilgeoğlu-Adnan Berberoğlu-Nilgün Akın -Hüseyin A. Rıza Tanyeri-Asman Ülkü-Nurtekin Çoktakay-Kadir Atılgan-Mustafa Önsoy- Fansal Gürkan-Cemal Kara-Selim Erkaya-Adnan Girişken-Ziya Özdol-Necati Çuduryurt-Hamdi Ercan- Avni Topuz-ÇetinŞimşek-Gazi Özgen-Zafer Cıgıcılar-Müge Sevimlier.

Bazı gırgırcı arkadaşların tek şekerli şikâyetleri var... Bunları genel olarak toplayıp cevaplandıralım. Birçok gırgırcı GIRGIR'ın eksik sayılarını bizlerden istiyor ve biz göndermeyince kızıyor. Amma bizde bir suç yok... GIRGIR'ın sayıları basılır basılmaz tükeniyor. Eski sayıları bulmak imkânsız gibi bi şi.. Bizim de dört sayı eksiğimiz var ama tamamlayanı aşkolsun. Bu bakımdan BAYİ'lerinize daha fazla GIRGIR sipariş etmelerini söyleyebilirsiniz. O zaman GIRGIR'ı istediğiniz an bulabilirsiniz.

Haftaya buluşmak üzere, kalın sağlıcakla.

VE IŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

MEHMET KANDEMİR
İRFAN MANTARCI
MURO BABA
SİMETRİK
SÜSLER
HABEŞ
RED KİT
OSMAN DOĞANÇAY
007 JAMES BOND
MUSTAFA KÖMÜR
HÜSEYİN ÜSTÜN
FİKRET ÇAKMAK
OSMAN KÖSE
İHSAN YILMAZ
MİTHAT BAYLAR
ERHAN BAŞKURT
REHA AVKIRAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

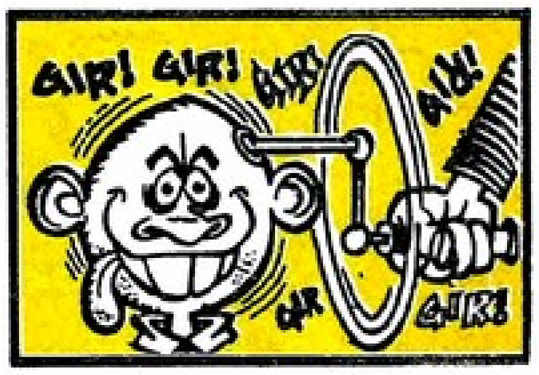

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan: Giovanni GUARESCHI
Çizen
MİM UYKUSUZ

HAMMADDE

Bir haftadan beri, bir telaş bir telâş, habire koşturup duran Don Camillo, komşu bir köyü ziyaretten dönüyordu bir akşam üstü. Tam kendi bölgesine girerken bisikletinden inmek zorunda kaldı. Çünkü o köyden ayrıldıktan sonra ortaya çıkmış olan birkaç adam, yolun ortasında bir hendek kazmaktaydı.

-Belediye başkanının emriyle, yeni bir kanalizasyon çukuru açıyoruz.. -dedi işçilerden biri.

Don Camillo doğruca belediye binasına gitti, Peppone'yi karşısında görünce tepesi attı:

-Aklı başında bir adam kalmadı mı burada yahu! Bugünün cuma olduğunu bilmiyor musunuz da, şu pis hendeği kazdırıyorsunuz?

Peppone şaşırmış göründü:

-Eee? Cuma günleri hendek kazmak yasak mı?

Don Camillo kükredi:

-Pazara iki günden az kaldığının farkında değil misin?

Peppone kaygılı kaygılı baktı. Zile basarak Bigio'yu çağırdı.

-Beni dinle Bigio... -dedi. Papaz efendi, bugün cuma olduğuna göre, pazara iki günden az kaldığını söylüyor. Sen ne dersin bu işe?

Bigio derin düşüncelere daldı. Bir kalem çıkarıp kağıt üzerinde hesaplar yaptı.

-Hımm, öğleden sonra şimdi saat dört dedi-. Buna göre gece yarısına sekiz saat kalmış. Demek ki, otuz iki saat sonra pazar günü başlıyor.

Bütün bu numaraları seyreden Don Camillo öfkesinden patlamak üzereydi:

-Anlıyorum! - diye bağırdı. Piskoposun ziyaretini baltalamak için bu işi uydurdunuz.

-Papaz efendi dedi Peppone, köyün lağımlarıyla piskoposun ziyaretinin ne ilgisi var? Hem sen Allahaşkına hangi piskopostan söz ediyorsun, niçin geliyormuş buraya?

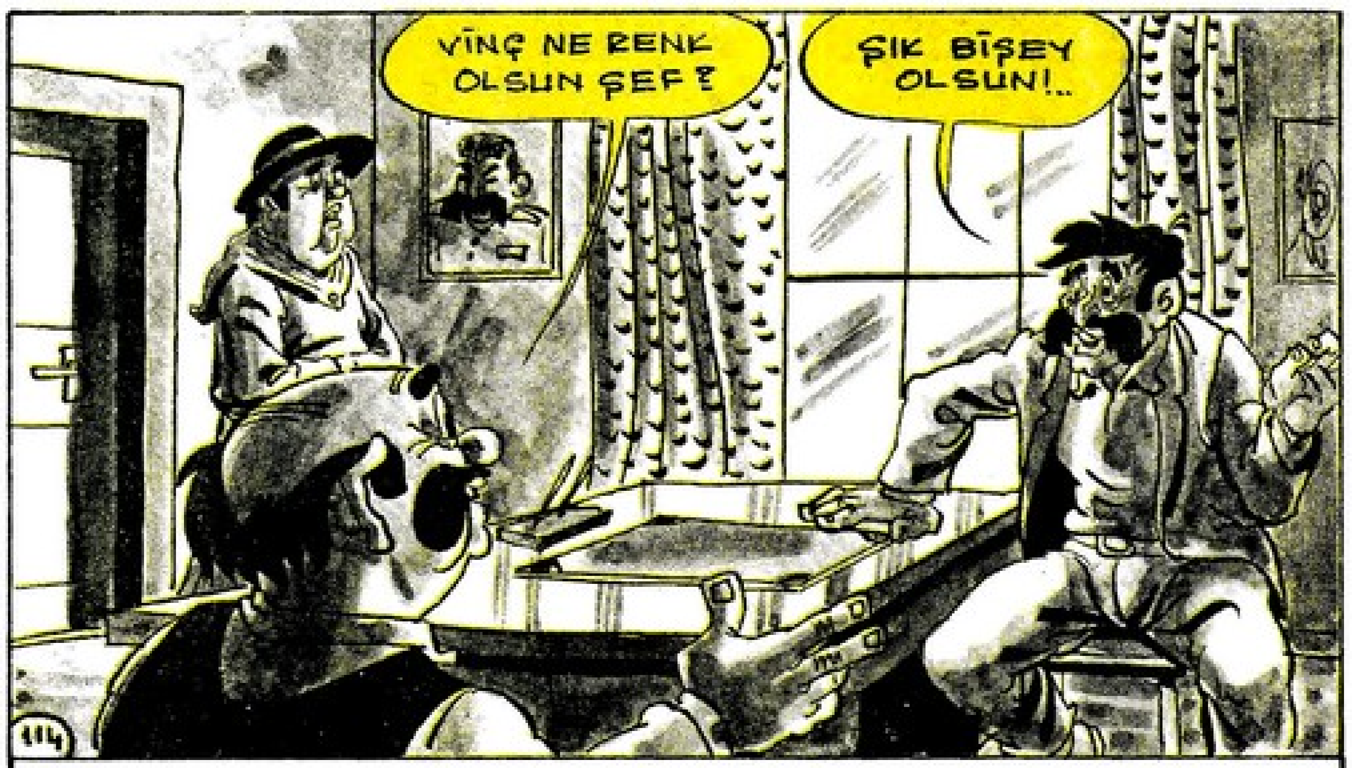

-Şeytan götürsün senin o karanlık ruhunu! diye bağırdı Don Camillo. O hendek hemen doldurulmalı, yoksa pazar günü piskopos geçemez!

Peppone hiç bir şey anlamamış gibi baktı.

-Geçemez mi? Peki ya, sen nasıl geçtin? Yanılmıyorsam, hendeğin üstüne iki kalas uzatılmıştı.

-Piskopos otomobille geliyor. Bir piskoposa arabasından inip de yürümesini söyleyemeyiz ki!

-Benim kusuruma bakmamalısın. Piskoposların yürüyemediklerini bilmiyordum... diye karşılık verdi. Peppone. Durum böyleyse, iş değişir. Brusco, şehre acele telefon et, hemen bir vinç göndersinler buraya. Onu çukurun yanına yerleştiriniz. Piskopos'un otomobili gelir gelmez, kendisini indirmeden, vincin çengellerini takar, hendeğin üstünden aşırırız. Anlaşıldı mı?

-İyice anladım şef. Ne renk olsun vinç?

-Krom ya da nikel kaplı olsun. Daha güzel görünür.

Böyle bir durumda, Don Camillo gibi demir yumrukları olmayan biri bile kavgaya tutuşurdu kolayca. Ama tam tersine, Don Camillo bu gibi durumlarda soğukkanlılığını korurdu. Kendi kendine düşündü:"Bu herif açıkça, bile isteye beni kışkırtarak, tepemin atmasını istiyor demek. Bunun için, çenesine bir tane indirirsem şimdi, onun oyununa gelmiş olurum. Hem de Peppone'ye değil, görevi başındaki bir belediye başkanına vurmuş olacağımdan bunun sonu çok kötü olur. Yalnız benim için değil, piskopos için de düşmanca bir hava eser ortalıkta."

-Aldırmayın... dedi sakin sakin. Piskoposlar da yürüyebilirler.

Don Camillo o gece kilisede konuşurken, cemaatine sakin olmalarını, ancak belediye başkanının kafasını aydınlatması için gece gündüz Tanrıya yakarmalarını rica etti. Böylece alayı bozup, inanç sahiplerini iki güvensiz kalasın üstünden geçmeye zorlayarak, yaklaşan töreni mahvetmekten vazgeçerdi belki. Ayrıca, bu uydurma köprünün geçenlerin ağırlığına dayanamayıp çökerek, bu sevinçli günü, bir yas gününe çevirmemesi için dua etmelerini istedi.

Don Camillo'nun önceden hesapladığı gibi, bu şeytanca konuşma, cemaatin kadınlarını çok etkilemişti. Kiliseden çıkınca, Peppone'nin evinin önünde toplanarak öylesine bağırıp çağırdılar ki: sonunda Peppone pencereye gelip bağırdı:

-Cehennemin dibine gidin! Hendeği doldurtacağım.

Böylece işler yoluna girdi. Ancak pazar sabahı bütün köyün duvarlarını iri harflerle basılmış ilanlar kaplamıştı.

Yoldaşlar!

Kamu hizmetlerine girişmemizin bir saldırı olduğu bahanesini ileri süren gericiler, uygunsuz olaylar çıkararak demokrasi duygularımızı incitmiş bulunmaktadırlar. Pazar günü kasabamız yabancı bir devletin temsilcisi tarafından ziyaret edilecek. Bu temsilci, doğrudan doğruya olmasa bile, yukarıda sözü geçen uygunsuz olayların çıkmasının da nedenidir. İçerlediğinizi, öfkelendiğinizi bildiğimizden pazar günü yabancılarla ilişkilerimizi bozabilecek, gösterilerden kaçılmasını istiyoruz. Bu yüzden, bu yabancı temsilciyi "Ağırbaşlı bir aldırmazlık" sınırları içinde kalarak karşılamanızı kesinlikle salık veririz.

Yaşasın Demokratik Cumhuriyet! Yaşasın Proletarya! Yaşasın Rusya!

Bu afiş sergisi büyük bir kızıl kalabalığıyla canlanmıştı iyice. Besbelli özel bir emirle seferber olan kızıl eşarplı ya da kravatlı kızıllar, sokakları "Ağırbaşlı bir aldırmazlık"la doldurmuşlardı.

Bembeyaz kesilen Don Camillo, bir ara kiliseye girdi. Hemen sonra, hızla dışarıya çıkarken Hazreti İsa'nın seslendiğini duydu:

-Acelen ne, Don Camillo?

-Gidip yolda karşılamam gerek piskoposu. Epeyce uzak. Oralarda öyle çok kırmızı eşarplı dolanıyor ki, piskopos beni hemen göremezse, Stalingrad'a geldiğini sanacak.

-O kırmızı eşarplılar yabancı mı, başka bir dinden mi? diye sordu Hazreti İsa.

-Hayır, zaman zaman burada, bu kilisede karşınıza çıkan bildiğiniz sefiller.

-Öyleyse cüppeninin içine bir kayışla astığın o nesneyi çıkarıp dolaba koysan, daha iyi olacak.

Don Camillo makineli tüfeği çıkardı, yerine koymak için kilise deposunun yolunu tuttu. Hazreti İsa seslendi arkasından:

-Ben alabilirsin deyinceye dek orada bırakacaksın onu.

Don Camillo omuzlarını silkti.

-Bir makineli tüfek kullanmak için sizin "Haydi" demenizi bekleyecek olursam halimiz haraptır! Hiç bir zaman böyle bir emir vereceğinizi sanmam, itiraf etmeliyim ki İncil'de birçok kez...

Hazreti İsa gülümsedi.

-Gerici! -dedi. Sen burada gevezelik ederek zamanını boşa geçirirken, zavallı savunmasız, yaşlı piskopos yırtıcı Rus kızıllarının avı oluyor!

Gerçekten de öyleydi: zavallı, yaşlı, savunmasız piskopos kızıl kışkırtıcıların eline düşmüştü. Ta sabahın yedisinde, inanç sahipleri ana yolun iki yanına sıralanarak: etkileyici, uzun iki ilgi duvarı kurmuşlardı. Gel gelelim, piskoposun arabası oraya varmadan birkaç dakika önce, ileri karakolun düşmanın geçtiğini bildiren işaret fişeği üzerine, Peppone' nin emriyle "yıldırım harekatı"na girişen kızıllar altı yedi yüz metre ilerlemişlerdi.. Böylece piskopos bütün yolu kızıl eşarplı adamlar kalabalığının kapladığını görmüştü. Halk bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, bir araya gelip fısıldaşıyor: piskoposun şoförünün çektiği sıkıntının hiç mi hiç farkında değilmiş gibi davranıyorlardı... Şoför bir adım yol alabilmek için, uzun uzun

DEVAMI KARŞIDA

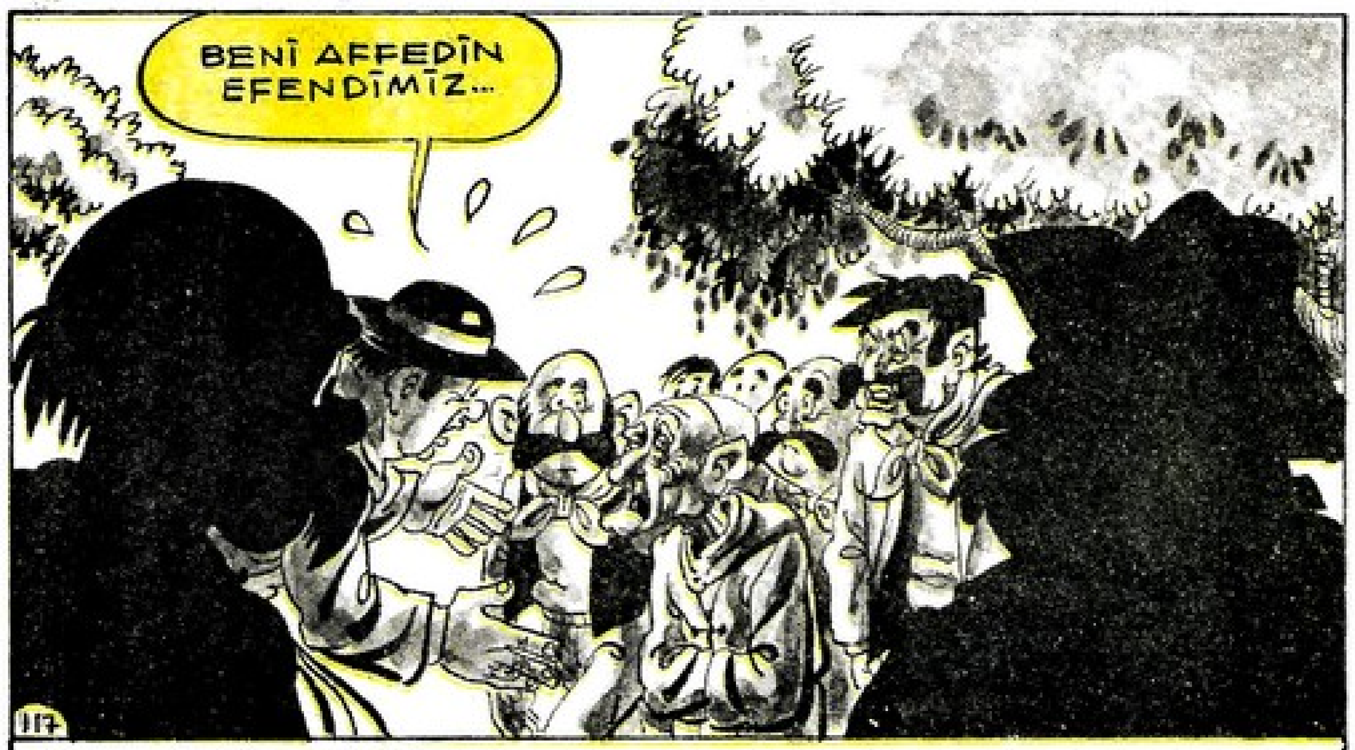

korna çalmak zorunda kalıyordu.

İşte kurmay heyetinin öngördüğü "Ağırbaşlı aldırmazlık"buydu. Kalabalığın arasına karışan Peppone'yle yardıkçıları , keyifli keyifli gülüşüyorlardı.

Piskopos'bu ünlü, çok yaşlı, beyaz saçlı, iki büklüm, konuştuğu zaman sesi dudaklarından değil de başka bir yüzyıldan geliyormuşa benzeyen adam) hemen anladı "Ağırbaşlı aldırmazlığı"... Şoföre arabayı durdurmasını söyledi. Üstü açık bir otomobildi bu. Gücü yetmiyormuş gibi, kapıyı boşuna açmaya çalıştığını herkes gördü. Yakında duran Brusco bu tuzağa düşüp kapıyı açtı. Peppone'nin incik kemiğine indirdiği tekmeyle hata işlediğini anladı anlamasına, ama biraz geç kalmıştı.

-Sağ ol, oğlum... -dedi Piskopos-. Köye kadar yürüsem daha iyi olacak sanırım.

-Biraz uzaktır ama,.. -diyen Bigio da, incik kemiğine tekmeyi yedi hemen.

-Zarar yok... -diye karşılık verdi piskopos, gülümseyerek-. Politik toplantınızı bozmak istemem.

-Politik bir toplantı değil... -dedi Peppone asık suratla-. İşçiler sakin sakin, kendi sorunlarını tartışıyorlar. Arabanıza dönseniz daha iyi edersiniz.

Ne var ki piskopos yolun ortasına gelmişti artık. Ayakta durmakta güçlük çektiğini görerek koluna giren Brusco, Peppone'den bir tekme daha yedi.

-Sağ ol, çok çok sağ ol oğlum... -dedi piskopos, yürümeye başlarken.. Yalnız başına gitmek istediğinden, sekreterine birlikte gelmemesini işaret etti.

Böylece bütün kızıl sürüsünün başında yürüyerek Don Camillo'nun birliklerinin kapladığı bölgeye ulaştı. Peppone, genelkurmay heyeti, en ileri gelen adamları piskoposun yanındaydılar. Çünkü Peppone'nin pek akıllıca açıkladığı gibi, bu yabancı temsilciye öfkeli bir aptalık yapacağı en küçük bir hareket, gericilere bulunmaz bir fırsat yaratacaktı.

-Bu düzen böyle gidecek, değişmeyecek... -dedi Peppone-. Ağırbaşlı bir aldırmazlık:

Don Camillo piskoposu görür görmez koşup geldi. Büyük bir telaşla.

-Efendimiz-dedi-, bağışlayın beni, suç bende değil. Bütün inanç sahipleriyle birlikte sizi beklemekteydik, ama son anda...

Piskopos gülümsedi.

-Üzülme sen-dedi-, bütün suç bende . Arabadan inip yürümeyi taktım aklıma. Bütün piskoposlar yaşlandıkça, az biraz delirirler.

Dindarlar alkışlıyor, bandolar çalıyordu. Piskopos çevresine baktı.

-Ne sevimli bir köy-dedi yürümesini sürdürürken-. Gerçekten çok sevimli . Hem de bakımlı, temiz. Köy yöneticileriniz pek iyi olmalı.

-Halkın yararına elimizden geleni yapıyoruz... -diye karşılık veren Brusco, üçüncü tekmeyi de yedi Peppone'den.

Alana ulaşan piskopos, birden çeşmeyi görüp durdu.

-Bu kurak köyde bir çeşme ha. Suyunuz var anlaşılan.

Bu iş için en çok çalışmış olan Bigio karşılık verdi:

-Buraya getirme meseleydi efendimiz. Üç yüz metre boru döşedik. Tanrının yardımıyle suya kavuştuk.

Bigio da payını aldı tekmeden... Çeşme halkevinin tam karşısında bulunduğundan, piskopos bu yeni, büyük yapıyı farketti.

-Bu güzel yapı da nedir?-diye sordu.

Peppone gururlu karşılık verdi:

-Halkevi.

-Gerçekten çok muhteşem... dedi piskopos.

-Gezmek istemez misiniz?-diye sordu Peppone hiç düşünmeden, aynı anda da , incik kemiğine yediği tekmeyle yerinden sıçradı. Bu kez tekmeyi vuran Don Camillo'ydu.

Zayıf, gözlükleri iri burnunun üstüne tutturulmuş genç bir adam olan piskoposun sekreteri, programdaki bu değişikliğin uygun olmadığını söylemeye koştuysa da yetişemedi. Piskopos içeriye girmişti , bile. Her şeyi gösterdiler ona: spor salonu, okuma odası, yazma odası, kitaplık. Piskopos kitaplığın raflarını gözden geçirdi. Kitapların adlarına baktı. "Politika" bölümünü dolduran propaganda kitaplarını, broşürleri görünce bir şey söylemeyip içini çekti. Çok yakınında olan Peppone bu iç çekişi fark etmişti.

-Bunları hiç kimsenin okuduğu yok efendimiz. -diye fısıldadı.

Ziyaretçiyi ofisleri gezdirip yormak istemediyse de , özellikle gurur duyduğu çay salonunda gösteriş yapmak hevesiniyenemedi. Bunun sonucu olarak, piskopos salondan çıkarken, koca bıyıklı, küçük gözlü bir adamın büyük bir tablosuyla karşı karşıya geldi.

-Politikayı bilirsiniz efendimiz- dedi Peppone, yavaş sesle-. Hem inanın bana, o kadar kötü bir adam değil o.

-Tanrı onun da kafasını aydınlatsın..

-Diye karşılık verdi piskopos sakin sakin.

Bütün bu işler olup biterken, çok tuhaf duygular içindeydi Don Camillo... Bir yandan piskoposun iyi yürekliliğini kötüye kullanarak, ona, cehennemlik bir kuruluş olan Halkevini gezdirmelerine kızıp köpürüyor, öbür yandan da, piskopos ne kadar ileri, ne kadar modern bir köyü ziyaret ettiğini anlayacak diye gurur duyuyordu ... Piskoposun mahalli solcu kuruluşun gücünü göreceğine de üzülmüyordu hem... Çünkü bu durum, piskoposun gözünde kendi rekreasyon merkezinin değerini yükseltecekti.

Ziyaret sona erince Don Camillo piskoposa sokuldu, Peppone'nin de duyabileceği yüksek bir sesle,

-Çok yazık ki-dedi-, belediye başkanımız silah deposunu göstermedi size. Bütün bu çevrede onun gibisi yokmuş.

Peppone karşılık vermeye kalkıştı, ama piskopos önledi onu.

-Herhalde seninki kadar dolu değildir. dedi. Don Camillo'ya gülerek.

-Çok doğru-dedi Bigio.

-Bir S. S. havan topu bile saklamış bir yere.... -diye ekledi Brusco.

Piskopos Peppone'nin adamlarına döndü:

-Kendiniz üstelediniz onu geri göndermem için... -dedi-. Buyurun, sizin olsun işte. Ben uyarmamış mıydım sizi, bu adam tehlikelidir diye?

Peppone sırıtarak:

-Bizi korkutamaz o-dedi.

-Onu gözden uzak tutmasanız daha iyi olur gene de... -diye salık verdi piskopos.

Don Camillo başını salladı:

-Benimle hep şaka edersiniz efendimiz... -dedi-. Gel gelelim, bu adamların ne mal olduğunu bilemezsiniz.

Dışarıya çıkarken ilan tahtasının önünden geçen piskopos, afişi göründe durup okudu.

-Yaa -dedi-, demek bir yabancı temsilcinin ziyaretini bekliyorsunuz? Kimdir bu, Don Camillo?

-Politikadan pek anlamam...- diye karşılık verdi Don Camillo-. İlanı koyan beye sormamız gerek. Bay başkan, efendimiz bildirinizde sözü geçen yabancı temsilcinin kim olduğunu öğrenmek istiyorlar.

Peppone bir an durakladıktan sonra,

-Haa-dedi-, her zamanki Amerikalı.

-Anladım... -dedi piskopos-Bu bölgede petrol arayan Amerikalılardan biri, bizimdir o.

-Sizinle aynı fikirdeyim... -dedi piskopos ciddi vede kesin bir tavırla... Halkın tepkisini ağırbaşlı bir aldırmazlık sınırı içinde göstermesini söylemeniz çok akıllıca olmuş sanırım. Amerika'yla çatışmamız için aptal olmamız gerekir bence. Aynı fikirde değil misiniz?

Peppone kollarını iki yana açtı:

-Bu işleri bilirsiniz... -dedi-. İnsan dişini sıkar, dayanabildiğince dayanır, yeter ki, bıçak kemiğe dayanmasın.

Piskopos kilisenin önüne vardığında , rekreasyon merkezinin bütün çocukları düzenle sıralanmış bir hoşgeldin şarkısı söylüyordu. Sıradan büyük bir çiçek demetinin ayrıldığı görüldü. Demet piskoposun önünde durunca, çiçekler yukarı kalktı, minicik bir çocuk ortaya çıktı. Öyle sevimliydi ki çocuk, öyle de güzel bukleleri giysileri vardi ki, alanı dolduran kadınlar bayıldı. Çocuk piskoposun şerefine, kaynak suları gibi duru, saf bir sesle, noktasız virgülsüz, bir an bile duraklamadan bir şiir okurken, alanı büyük bir sessizlik kaplamıştı. Sonunda herkes çılgınca alkışlayıp, çocuğa hayran olduklarını söylediler.

Don Camillo'nun yanına sokuldu Peppone,

-Alçak-dedi kulağına, yılan gibi tıslayan bir sesle-. Beni herkese gülünç etmek için küçük bir çocuğun masumluğundan yararlandın. Kemiklerini kıracağım senin . O yumurcağa da gününü göstereceğim. Lekeledin onu sen, tutup ırmağa atıvereceğim.

-Kolay gelsin.. -dedi Don Camillo-... Çocuk senin değil mi, ne istersen yaparsın,

Bundan sonra olanlar gerçekten pek şaşırtıcıydı. Çocuğu bir bohça gibi dürüp büküp ırmak kıyısına götüren Peppone , korkunç tehditlerle, piskopos şerefine okuduğu şiiri üç kez daha okumaya zorladı... Hani o "Yabancı bir devletin (Vatikan'ın) temsilcisi" olup, hazırlanan plana göre "Ağırbaşlı bir aldırmazlık"la karşılanan zavallı, yaşlı, zayıf ve açık yürekli piskoposun şerefine okunan şiiri...

HAFTAYA:
YENİ MACERA

Dokuma işçisi Reşit, Mahmutpaşa'da bir handa çalışıyordu. İşyeri, bodrum katının bir kat daha altındaydı. Burada bir odada üç dokuma tezgahı vardı. Son dört yıldan beri Reşit bu tezgahlardan birinde çalışmaktaydı.

İnsanoğlu sırasında bir elbiseyi on yıl da giyebilir, sırasında kuru ekmeği suyabanar, açlığını giderir. Reşit'in belini ille de ille şu ev kirası büküyordu. Sekiz-on yıldan beri çektiği romatizma sızılarına inat, dişini sıktı, pazar günleri de dinlenmeden, her gün on dört saat çalışıp biraz para biriktirdi. İki tane kamyon ambalajı aldı. Bunlar koca koca iki sandıktı. Koca sandıkları, çift atlı arabaya koydu. Önceden gözüne kestirdiği Okmeydanı sırtlarında, rüzgar tutmayan yassı bir tepenin arkasına getirdi.

Dört gün işe gitmedi, burada çalıştı. Beşinci gün iki odalı gecekondu bitmişti. Eşyalarını taşıdı. Karısını, anasını, üç yaşındaki oğlunu getirdi. Artık kira evlerinde sürünmekten, ev sahiplerinin ağzının kokusunu çekmekten kurtulmuştu. Yeni evinin bir tek kusuru, işyerine uzak oluşuydu.. Artık günde sekiz saatten çok çalışmıyordu. Erkenden işten çıkıp, evinin eksiğini gediğini tamamlamaya çalışıyordu. Daha evlerinin ayakyolu yoktu. Ayakyolu diye bomboş kırlarda en beğendikleri yeri seçiyorlardı. On beş gün sonra bu açık hava ayakyolundan kurtuldular. Reşit, evin elli adım kadar ötesinde, üstü örtülü dört yanı eski tenekelerle çevrili ayakyolu kurdu.

Tuğla duvar örüp odanın bitişiğine bir de mutfak yaptı. Gecekondu evinin damını da oluklu saçla, ziftli kağıtlarla örttü. Kümes bile yapıp dört de tavuk aldı. Ama bu mutluluğu iki ay sürebildi. Eve taşınmalarından iki ay sonra romatizma Reşit'i döşeğe serdi. Sobanın üstünde yana yana kavrulmuş portakal kabukları gibi, parmak kemikleri kıvrılıyor, parmakları ters dönüyordu. Daha sonra bükülen, kıvrılan kemikler biçimlerini büsbütün değiştirdiğinden Reşit yataktan kalkamaz oldu.

Karısı, bu yoksulluğa dayanamadı. Önce çorap fabrikasında çalışmaya başladı. Sonra da evden kaçtı. Bir süre sonra da üç yaşındaki oğlunu evden alıp kaçırdı. Yaşlı annesiyle yatalak Reşit, gecekonduda kalakaldılar.

Reşit'in annesi Zehra Hanım, evin iki odasından birini boşalttı. Burasını elli liraya kiraya verdi. Ana-oğul, bu elli lirayla geçineceklerdi.

Kiracı da yaşlı bir kadınla torunuydu. Kiracı kadının oğlu bir sabah evden çıkmış, bir daha dönmemişti. Oğlunun arkasından gelin de alıp başını, bilinmedik bir yere gitmişti. Yaşlı kadın torunuyla kalmıştı. Gelini arada bir uğrayıp çocuğu için kaynanasına para bırakıyordu. Genç kadın, pek de beğenilir bir işte çalışmıyordu anlaşılan.

Kiracıyla ev sahibi iki ay iyi geçindiler. Ama üçüncü ay kavgaya başladılar. Çünkü kiracı, bugün, yarın diye atlatmış, kirayı verememişti. Oysa başka geliri olmayan ev sahiplerinin bir gün bile bekleyecek güçleri yoktu.

Kira bir buçuk ay gecikince, ev sahibi kadın, kiracısına,

-Hacer'anım kaadeş, on para kira borcu istemem. Sen çık evden yeter...dedi.

Kiracı kadın da,

-Nereye çıkayım Zehr'anım kaadeşim? Hadi bu çocuk olmasa neyse..diye yakındı.

Sonunda mahkemeye düştüler. Hacer Hanım'la torunu, icra yoluyla evden çıkartıldığı gibi, ödenmeyen kiraya karşılık sarı tozlu demir karyola ile bir tahta masa, çerçeveli bir ayna haczedildi. "Yed-i emin" olarak ev sahiplerinde kaldı.

Hacer Hanım, kapı önüne atılan eşyalarını, kedi yavrusunu taşır gibi teker teker aldı, sürüye sürüye yol kıyısına taşıdı. Oraya yığdı. Ağlayan torununu kucağına aldı, bir dengin üstüne çıkıp oturdu. Hem kendisi, hem torunu ağlıyordu.

Bir saç mangal, yan devrilmiş mangal borusu, eski bir saç soba, bir tel dolap, daha başka pılıpırtı, bunların ortasında, kucağında bir çocukla yaşlı bir kadın..

Yoldan iki erkek konuşarak geçiyordu. Eşya yığını önünde durdular. Erkeklerden biri,

-Ne o teyze, n'oldu? diye sordu.

Yaşlı kadın göz yaşlarını baş örtüsüne silerek,

-Evden attılar, dedi.

-Neden?

-Kirayı vermedikti de...

Kadınla konuşan adam arkadaşına döndü,

-Tuuu...Ne namussuzlar var yahu şu dünyada...

Arkadaşı,

-Vah, vah, vah!..diye söylendi.

-Yani, bu kadar utanmazlık olur... Vah vah, vah!..

İki adam, başlarını sağa sola çevire çevire, dişlerinin arasından "Cık, cık, cık..." diye sesler çıkarıp, arada bir "vah, vah, vah" diyerek oradan uzaklaştılar.

Karşıdan üç kişi geliyordu. Bir kadın, bir yaşlıca erkek, bir de delikanlı. Yığılı eşyaların yanında durdular. Gelen kadın, Hacer Hanım'a,

-Ne oldu teyze? diye sordu.

Yaşlı kadın olanları anlattı. Delikanlı,

-Vay namussuzlar, dedi, insanlarda hiç merhamet kalmamış.

Erkek,

-Vah, vah, vah!..dedi.

Karısı da,

-Vah, vah, vah!..dedi.

Üçü de "vah, vah, vah!.." diyerek yürüyüp gittiler.

Hızla gri bir özel araba geliyordu. Eşya yığınının önünden geçerken arabanın fren gıcırtısı duyuldu. Araba elli metre kadar ilerde ancak durabildi. Arabadan genç bir erkekle, sarı saçları rüzgarda uçuşan bir genç kadın indi. Genç kadın,

-N'oldu teyze? diye sordu.

Hacer Hanım olanları ona da anlattı. Genç kadın,

-Vah, vah, vah!..dedi.

Genç erkek, saçları uçuşan kadının koluna girdi.

-Ne vicdansızlık yarabbim...dedi.

Hacer Hanım,

-Ama kirayı verememiştik, dedi.

Genç kadın,

-Patlamadılar ya...dedi. Hiç insan sokak ortasına atılır mı? Ya bu çocuk? Vah, vah, vah!..

Genç erkekle genç kadın arabaya bindiler. Genç erkek direksiyonda,

-Vah, vah, vah!..diye başını sallayıp duruyordu. Araba yolda kayıp gitti.

Yoldan geçerken, kucağında torunuyla

yaşlı kadını görenlerden üç kişi de, ayrı ayrı gazetelere telefon ederek bu acıklı olayı anlattılar. Gazete fotoğrafçıları koşup geldiler. Ertesi gün gazetelerinde basılmak için, eşyalarıyla sokağa atılan yaşlı kadınla torununun resimlerini çektiler. Sonra "Vah, vah, vah!.." diyerek büyük üzüntü içinde gittiler.

Akşam olmuş, karanlık basmıştı.

-Hacer'anım, Hacer'anım!..diye birkadın sesi duyuldu.

Seslenen kadın karanlıkta yaklaştı:

-Benim ayol...

Ev sahibi Zehra Hanım'dı. Hacer Hanım çok sert,

-Ne var, ne istiyorsun? İşte bizi sokak ortasına attın. Eşyalarımızı da haczettin, daha ne istiyorsun? diye bağırdı.

Zehra Hanım yalvaran bir sesle,

-Ayol kaadeş, biz isteyerek mi yaptık sanki...dedi, sen bizim halimizi bilmiyor musun kaadeş? Hiç bööle olsun ister miydik? Ama n'apalım, geçim derdinden, sıkıntıdan biz de şaşkına döndük vallahi...Hadi gel ayol, hadi.

-Nereye gelecekmişim?

-Eve...Evine. Hadi hadi..Kusura bakma Hacer'anım. Hadi..

-Aaaa!..Kör olayım gelmem.

-Gelmezsen ölümü öp. Allaşkına diyorum.

-Yemin verdirme, celleşanüh...Vallahi billahi gelmem..Kör olayım gelmem.

-Gel kız..Dünyada seni burada bırakmam. Bak, yemin verdirdim.

-Gelmem kaadeşim, dili mi ki sen beni evden çıkardın bi kere, dünya yıkılsa gelmem artık o eve.

Bu çekişme yarım saat kadar sürdü. Sonunda Zehra Hanım,

-Yemin ettinse ettin, kefaretini öderiz, dedi, yarın bir ekmek alırız, başının üstünde doğrar köpeklere veririz...

Bunu söyledikten sonra, saç mangalı bir eline, teldolabını öbür eline alıp yürüdü. İki kadın karanlıkta eşyaları eve taşıdılar.

Zehra Hanım,

-Ayol, sen Müslümansan inanırsın, dedi, vallahi yiyecek yemeğimiz bile yok...

Ertesi gün Hacer Hanım Hasköy'den dört palamut aldı, getirdi. İkisini Zehra Hanıma verdi. Ama Zehra Hanım ona dargındı,

-Dünyada almam, dedi.

-Al Allaşkına kaadeş..Al kız. Almazsan ölümü öp...

-Yemin ettim, almam...

Epiy çekiştikten sonra Zehra Hanım iki palamutu aldı. O gün Hacer Hanım bakır leğenini sattı. Parasıyla yiyecek öteberi aldı. Zehra Hanıma bir pişirimlik pirinçle biraz da yağ verdi.

Arada gelini de gelip biraz para verdiği için, o da birikmiş kira borcunun ancak bir aylığını ödeyebildi.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

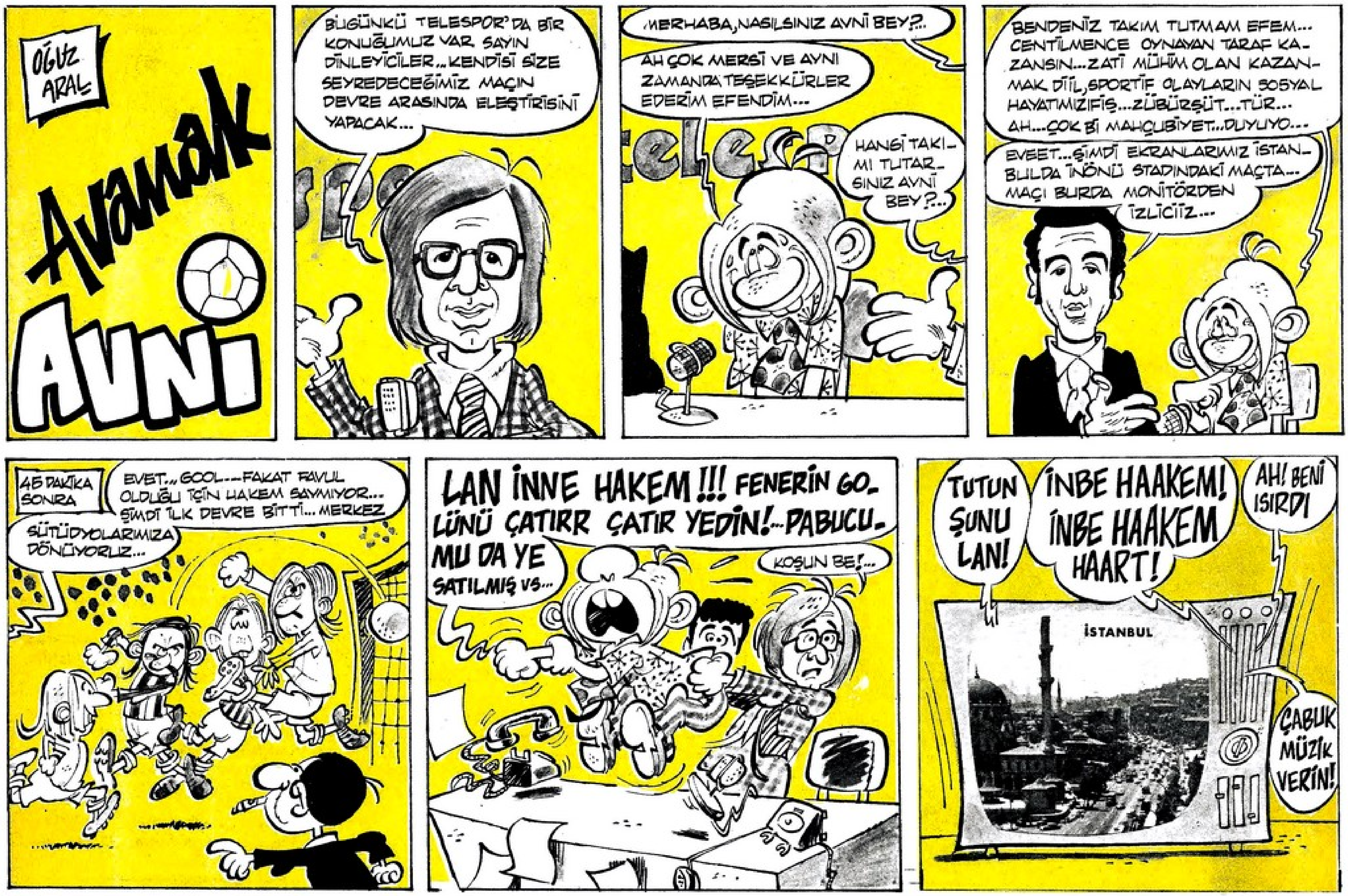

VAH! VAH! VAH!

Bu iyi geçinme ancak iki ay sürebildi. İki ay sonra,kira yüzünden yine mahkemeye düştüler. Hacer Hanım,icra yoluyla yine sokağa atıldı. Eşyaları yine kapı önüne döküldü. Geri aldığı sarı topuzlu demir karyolası,çerçeveli aynası,masası bir daha haczedildi. Haczedilecek başka eşyası da yoktu. Geri kalanı,yatak,yorgan gibi haczedilmeyecek olan birkaç parça şeydi. Haczedilen eşya " yed-i emin" diye diye ev sahibine bırakıldı.

Hacer Hanım,kedi yavrusunu taşır gibi o pılıpırtıyı yine yolun kenarına taşıdı. Ağlayan torununu kucağına aldı,bir dengin üzerine çıkıp oturdu,ağlamaya başladı. Gelen geçen,

-N'oldu teyze? diye soruyordu.

O da olanları anlatıyordu.

Dinleyenler,

-Vah,vah,vah!...deyip gidiyorlardı.

Akşam oldu. Karanlık bastı,

-Huuu ...huuu kaadeş,Hacer'anım!...

Yağmur çiseliyordu,. Bu ev sahibi Zehra Hanım'ın sesiydi.

Hacer Hanım çıkıştı :

-Ne var? Ne istiyorsun daha?..Eviniz başınıza yıkılsın inşallah?..

-Ayol hadi gel...Sanki biz isteyerek mi yaptık kaadeş..Hadi gel allasen!...

-Ant verme,bu sefer gelmem.

-Kız ,deli misin sen? Kendine acımıyorsan bir damlacık masuma acı..Eğer gelmezsen vallahi bir daha dünyada yüzüne bakmam. Kız,biz zaten şaşırmışız ayol, ne yaptığımızı biliyor muyuz?

Yalvar yakar oldu Zehra Hanım. Sonunda eşyaları iki yaşlı kadın birlikte eve taşıyıp yeniden yerleştirdiler.

Ertesi gün Hacer Hanım eski mantosunu sattı. Kendisine aldığı yiyeceklerden ev sahibine iki yüz elli gram kıymayla birkilo da kuru fasulye verdi. Zehra Hanım,

-Almam...Senden artık hiç bişiicik almam...dedi.

-Al kız...Ayol ben yabancı mıyım?Biz birbirimizin yardımına koşmazsak kim koşar? Almazsan vallahi de billahi de darılırım.

Epiy çekiştiler. Zehra Hanım sonunda verilenleri aldı. O da haczedilen malları geri verdi.

Üç ay sonra yine mahkemeye düştüler. Hacer Hanım kirayı yine verememişti. Yine icra yoluyla kapı dışarı edildi. Yine eşyalarını yol kenarına taşıdı. Yine torunu kucağında ağlamaya başladı. Gelip geçenler yine ona,

-N'oldu? diye sordular.

O da anlattı.

-Vah,vah,vah!...Peki ne yapacaksınız?

-Hiç...

-Vah,vah,vah..Gidecek yeriniz yok mu?

-Yok!

-Vah,vah,vah..Şu ihtiyar kadınla, bir damla çocuk sokak ortasına atılır mı? Ne kalpsiz insanlar var. Vah,vah,vah!..

Kıştı. Hava soğuktu. Karanlık bastı. Zehra Hanım yine geldi,kiracısını eve götürmek için yalvardı. O dargındı,gitmek istemedi. Sonunda gitti. Ertesi gün ev sahibine,lambada yakmaları için bir şişe gazla,iki avuç mercimeği zorla verdi.

Bu böylece üç yıla yakın bir zaman sürdü. Bu zamanda Hacer Hanım kirasını ödeyemediği evinden icra yoluyla,sekiz kez çıkarıldı. Sekizinde de ev sahibi yalvararak, onu yeniden eve aldı.

Bir sabah erkenden bekçiler, polisler, yıkım işçileri geldi. Kaçak yapılan gecekonduyu Belediye yıktırıyordu. İki yılda zar zor yapılabilen evin yıkılması on beş dakika kadar ancak sürdü.

İki yaşlı kadın,yürüyemeyen Reşit'i kucaklarında yol kenarına taşıdılar. Sonra eşyalarını da ortaya getirip yığdılar.

Yoldan geçen iki kişi,

-N'oldu?diye sordu.

Hacer Hanım olanları anlattı. İki yolcu da,

-Vah,vah,vah!..dediler. Böyle diye diye gittiler.

SON

YERLİ GIRGIRLAR

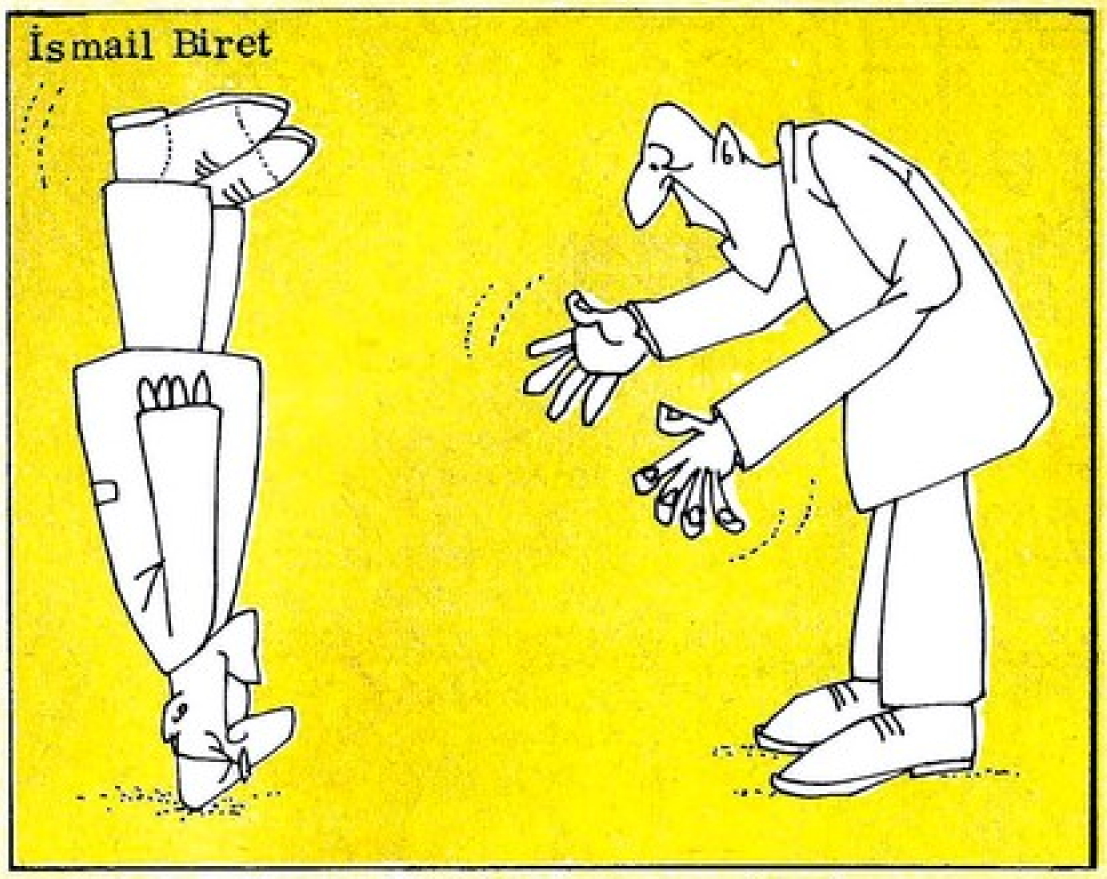

-Sen de amma ters adamsın birader.

-Babam seni kız arkadaşım sandığı için bizde kalma-na müsaade ediyor sevgilim.

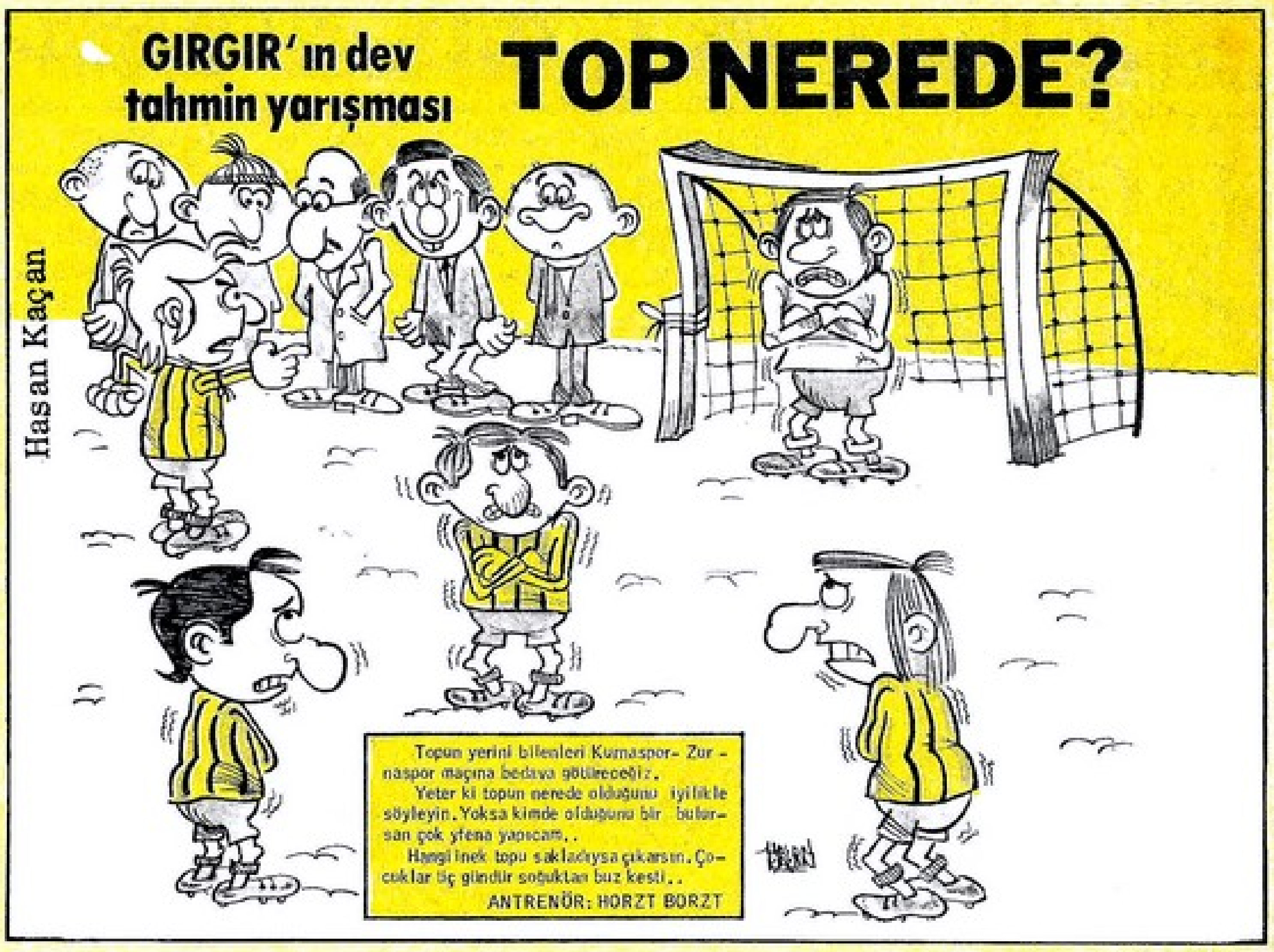

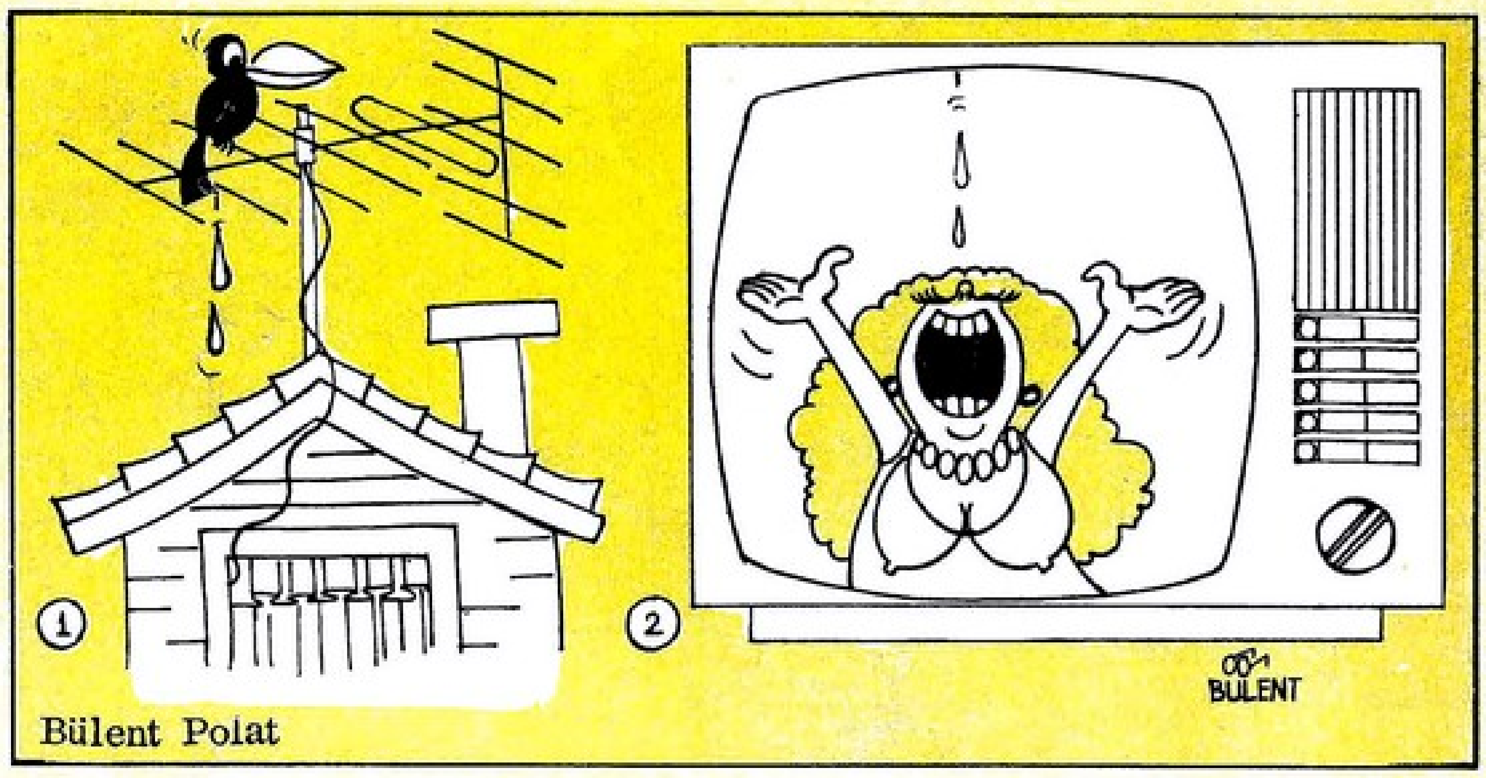

Yazısız.

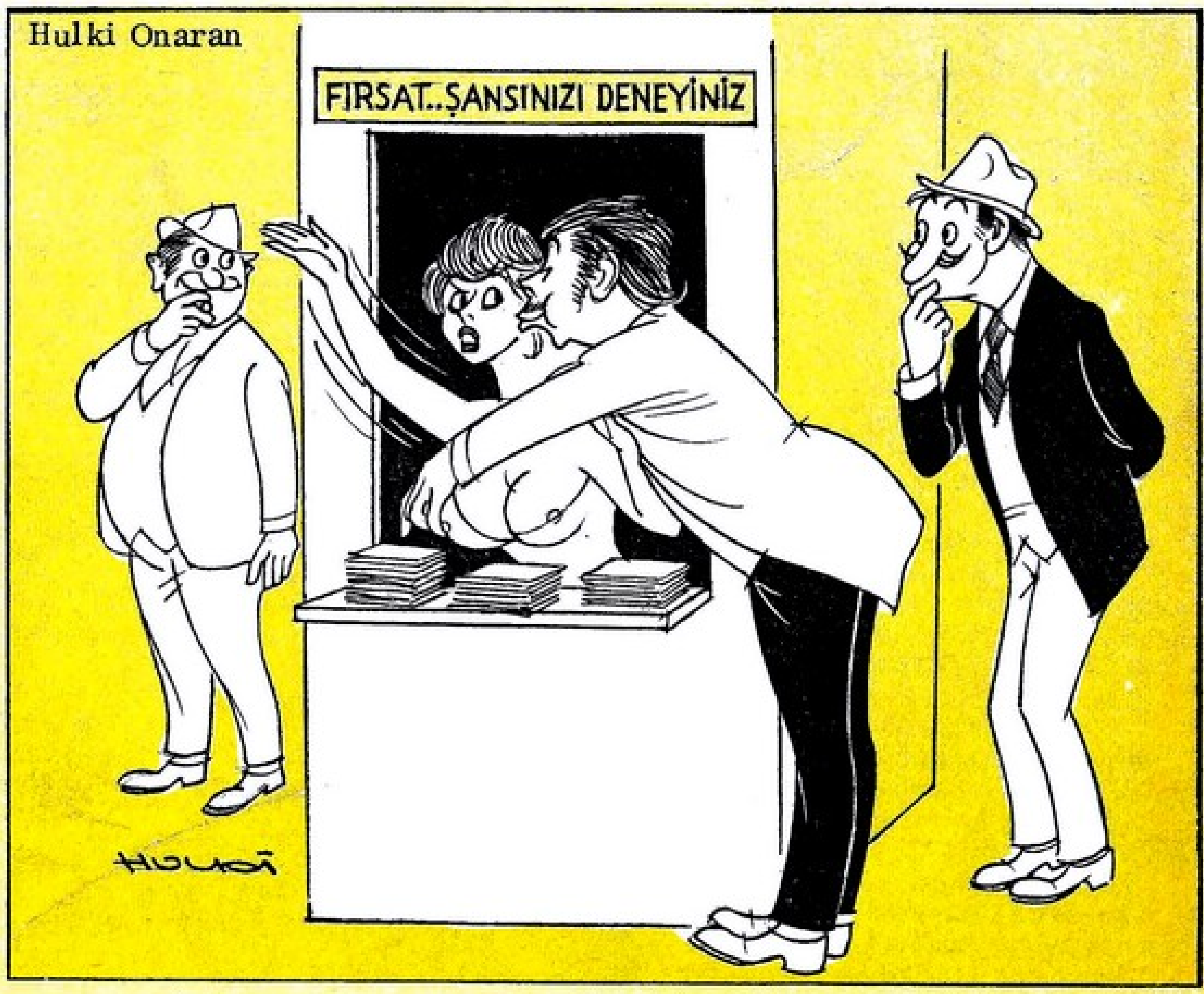

Yazısız.